

18 ئايەت

سۈرە ھۇجۇرات

مەدەنىدە نازىل بولغان

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ

يٰۤاَيُّهَا الَّذِيْنَ ءَامَنُوْا لَا تَقْدِمُوْا بَيْنَ يَدَيِ اللّٰهِ وَرَسُوْلِهِ ۗ وَاتَّقُوا اللّٰهَ ۚ اِنَّ اللّٰهَ سَمِيْعٌ عَلِيْمٌ ﴿١٨﴾
 يٰۤاَيُّهَا الَّذِيْنَ ءَامَنُوْا لَا تَرْفَعُوْا اَصْوَاتَكُمْ فَوْقَ صَوْتِ النَّبِيِّ وَلَا تَجْهَرُوْا لَهُۥ بِالْقَوْلِ كَجَهْرِ بَعْضِكُمْ لِبَعْضٍ اَنْ يَّخَبَطَ اَعْمَلِكُمْ وَاَنْتُمْ لَا تَشْعُرُوْنَ ﴿١٩﴾ اِنَّ الَّذِيْنَ يَغْضُوْبُ اَصْوَاتُهُمْ
 عِنْدَ رَسُوْلِ اللّٰهِ اُولٰٓئِكَ الَّذِيْنَ اَمْتَحَنَ اللّٰهُ قُلُوْبَهُمْ لِلتَّقْوٰى ۗ لَهُمْ مَّغْفِرَةٌ وَّاَجْرٌ عَظِيْمٌ ﴿٢٠﴾

ناھايىتى شەپقەتلىك ۋە مېھرىبان ئالەمنىڭ ئىسمى بىلەن باشلايمەن

ئى مۆمىنلەر! سىلەر ئالەمنىڭ ۋە ئالەمنىڭ پەيغەمبىرىنىڭ ئالدىدا (ھېچقانداق بىر ئىشنى ۋە سۆزنى) ئالدى بىلەن قىلماڭلار، ئالەمدىن قورقۇڭلار، ئالەم ھەقىقەتەن (سۆزۈڭلارنى) ئاڭلاپ تۇرغۇچىدۇر، (نەپىسلىڭلارنى ۋە ئەھۋالىڭلارنى) بىلىپ تۇرغۇچىدۇر. ^(۱) ئى مۆمىنلەر! (رەسۇلۇللاھقا سۆز قىلغان چېغىڭلاردا) ئاۋازىڭلارنى پەيغەمبەرنىڭ ئاۋازىدىن يۇقىرى قىلماڭلار، سىلەر بىر - بىرىڭلار بىلەن (توۋلاپ) يۇقىرى ئاۋازدا سۆزلەشكەندەك، پەيغەمبەرگە (توۋلاپ) يۇقىرى ئاۋازدا سۆز قىلماڭلار، (مۇنداق قىلساڭلار) ئۆزلىرىڭلار تۇيماستىن، (قىلغان ياخشى) ئەمەللىرىڭلار بىكار بولۇپ كېتىدۇ. ^(۲) شۇبھىسىزكى، رەسۇلۇللاھنىڭ يېنىدا پەس ئاۋازدا گەپ قىلغانلارنىڭ دىللىرىنى ئالەم تەقۋا ئۈچۈن سىنىغان، ئۇلار مەغپىرەتكە ۋە كاتتا ساۋابقا (يەنى جەننەتكە) ئېرىشىدۇ. ^(۳)

ئالەمنىڭ ۋە ئۇنىڭ پەيغەمبىرىنىڭ ئالدىدا ئالدىراڭغۇلۇق قىلىشتىن توسۇش، ئالەمنىڭ

پەيغەمبىرىنى ھۆرمەتلەشكە ۋە ئۇنىڭغا ئەدەبلىك ھالدا مۇئامىلە قىلىشقا بۇيرۇش توغرىسىدا

ئالەم تەئالا بۇ ئايەتلەر ئارقىلىق مۆمىن بەندىلىرىگە ئۇلارنىڭ پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامغا چوڭقۇر ھۆرمەت ۋە ئېھتىرام بىلدۈرگەن، ئۇنى ئەزىزلىگەن ۋە قەدىرلىگەن ھالدا مۇئامىلە قىلىشى ھەققىدە ئەدەپ ئۆگىتىپ مۇنداق دەيدۇ: ﴿ئى مۆمىنلەر! سىلەر ئالەمنىڭ ۋە ئالەمنىڭ پەيغەمبىرىنىڭ ئالدىدا (ھېچقانداق بىر ئىشنى ۋە سۆزنى) ئالدى بىلەن قىلماڭلار﴾ يەنى ئىشلارنى ۋە سۆزلەرنى ئالدىراڭغۇلۇق قىلىپ ئۇنىڭدىن بۇرۇن قىلىپ سالماڭلار. ھەممە ئىشلارنى ئۇنىڭغا ئەگىشىپ قىلىڭلار.

ئەلى ئىبنى ئەبۇ تەلھە، ئىبنى ئابباس رەزىيەللاھۇ ئەنھۇمانىڭ بۇ ئايەت ھەققىدە: سىلەر قۇرئانغا ۋە سۈننەتكە خىلاپ سۆزلەرنى قىلماڭلار، دېگەنلىكىنى رىۋايەت قىلىدۇ. قەتادە: بىزگە ئېيتىلىشىچە، ئادەملەر ئەگەر ماۋۇ - ماۋۇ ئىشلاردا ئايەت نازىل قىلىنغان بولسىكەن، ئەگەر ماۋۇ - ماۋۇ ئىشلار بولسا

ئىكەن دېيىشكەن. شۇنىڭ بىلەن ئاللاھ تەئالا ئۇلارنىڭ بۇ قىلمىشلىرىنى ياقىتىۋاتقانلىقىنى ئايدەتتىكى نازىل قىلدى، دېدى.

﴿اللَّهُ دِينُ قَوْمِكَ﴾ يەنى ئاللاھ سىلەرنى ئەمىر قىلغان ئىشتا تەقۋادارلىق قىلىڭلار. ﴿اللَّهُ هَعَقَقْتَهُنَّ﴾ (سۆزۈڭلارنى) ئاڭلاپ تۇرغۇچىدۇر، (ئىستىغابىڭلارنى ۋە ئەھۋالىڭلارنى) بىلىپ تۇرغۇچىدۇر، ﴿ئى مۆمىنلەر!﴾ (رەسۇلۇللاھقا سۆز قىلغان چېغىڭلاردا) ئاۋازىڭلارنى پەيغەمبەرنىڭ ئاۋازىدىن يۇقىرى قىلماڭلار، بۇ ئۆگىتىلگەن ئەدەب - ئەخلاقنىڭ ئىككىنچىسىدۇر. ئاللاھ تائالا بۇ ئايدەتتە مۆمىنلەرگە پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ ئالدىدا ئاۋازلىرىنى ئۇنىڭ ئاۋازىدىن يۇقىرى كۆتۈرمەسلىك ھەققىدە تەربىيە قىلىدۇ. رىۋايەت قىلىنىشىچە بۇ ئايدەت ئەبۇ بەكرى بىلەن ئۆمەر رەزىيەللاھۇ ئەنھۇما ھەققىدە نازىل بولغان.

ئىمام بۇخارى، ئەبۇ مۇلەيكىنىڭ مۇنداق دېگەنلىكىنى رىۋايەت قىلىدۇ: ئىككى ياخشى ئادەم يەنى ئەبۇ بەكرى بىلەن ئۆمەر رەزىيەللاھۇ ئەنھۇما ھالداك بولغىلى تاس قالغان. چۈنكى، پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ قېشىغا بەنى تەممىم قەبىلىسىدىن بىر گۇرۇھ ئۇلاغلىق كىشىلەر كەلگەن چاغدا، ئۇ ئىككىسى ئۇنىڭ قېشىدا ئاۋازلىرىنى يۇقىرى كۆتۈرۈپ سۆزلەشكەن. ئۇ ئىككىسىنىڭ بىرى بەنى مۇجاشىنىڭ قېرىندىشى ئەقرە ئىبنى ھابىسەنى ئەمىرلىككە كۆرسەتسە، يەنە بىرى باشقا بىر ئادەمنى ئەمىرلىككە كۆرسەتكەن. شۇنىڭ بىلەن ئەبۇ بەكرى رەزىيەللاھۇ ئەنھۇ ئۆمەر رەزىيەللاھۇ ئەنھۇغا: سەن داۋاملىق ماڭا قارشى ئىش قىلسەن، دېگەن. ئۆمەر رەزىيەللاھۇ ئەنھۇمۇ: مەن ساڭا قارشى ئىش قىلمىدىم، دېگەن. شۇنداق دېيىشىپ ئۇلارنىڭ ئاۋازلىرى يۇقىرى چىقىپ كەتكەن. شۇنىڭ بىلەن ئاللاھ تائالا ﴿ئى مۆمىنلەر!﴾ (رەسۇلۇللاھقا سۆز قىلغان چېغىڭلاردا) ئاۋازىڭلارنى پەيغەمبەرنىڭ ئاۋازىدىن يۇقىرى قىلماڭلار، سىلەر بىر - بىرىڭلار بىلەن (توۋلاپ) يۇقىرى ئاۋازدا سۆز قىلماڭلار، (ئۇنداق قىلساڭلار) ئۆزلىرىڭلار تۇيماستىن، (قىلغان ياخشى) ئەمەللىرىڭلار بىكار بولۇپ كېتىدۇ، دېگەن ئايدەتنى نازىل قىلغان.

ئىبنى زۇبەير رەزىيەللاھۇ ئەنھۇما: بۇ ئايدەت نازىل بولغاندىن كېيىن پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام ئۆمەر رەزىيەللاھۇ ئەنھۇدىن نېمە دېگەنلىكىنى سورىمىغىچە، ئۇ پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام ئاڭلىغۇدەك ئۈنلۈك ئاۋازدا سۆز قىلمايتتى، دېگەن. ئۇ يەنى ئىبنى زۇبەير چوڭ دادىسى ئەبۇ بەكرى رەزىيەللاھۇ ئەنھۇ ھەققىدە بىرەر نەرسە دېمىگەن. بۇنى ئىمام بۇخارى رىۋايەت قىلغان.

ئىمام بۇخارى، ئەبۇ مۇلەيكىنىڭ يەنە بىر رىۋايەتتە مۇنداق دېگەنلىكىنى بايان قىلغان: بەنى تەممىم قەبىلىسىدىن بىر گۇرۇھ ئۇلاغلىق كىشىلەر پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ قېشىغا كەلگەن. ئەبۇ بەكرى رەزىيەللاھۇ ئەنھۇ پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامغا: قەئقائى ئىبنى مەئبەدىنى ئۇلارغا ئەمىر قىلغىن، دېگەندە ئۆمەر رەزىيەللاھۇ ئەنھۇ: ئەقرە ئىبنى ھابىسەنى ئەمىر قىلغىن، دېگەن.

ئىمام بۇخارى، ئەنەس ئىبنى ماللىكىنىڭ مۇنداق دېگەنلىكىنى رىۋايەت قىلىدۇ: پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام سابىت ئىبنى قەيس رەزىيەللاھۇ ئەنھۇنى بىر قانچە كۈن كۆرمىگەنلىكى ئۈچۈن سۈرۈشتە قىلدى. بىر ئادەم: ئى ئاللاھ نىڭ پەيغەمبىرى! مەن ساڭا ئۇنىڭ خەۋىرىنى ئېلىپ كېلەي، دېدى. ئاندىن ئۇ ئۇنىڭ ئۆيىگە كەلدى. سابىت ئۆيىدە بېشىنى ساڭگىلاتقان ھالدا تۇراتتى. ئۇ ئادەم ئۇنىڭغا: نېمە بولدۇڭ؟ دېدى. ئۇ جاۋابەن: يامان ئىش يۈز بەردى، دېدى. ئەسلىدە ئۇ ئاۋازىنى پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ ئاۋازىدىن يۇقىرى كۆتۈرۈپ گەپ قىلىدىغان بولغانلىقى ئۈچۈن مېنىڭ ئەمەلىم بىكار بولۇپ كەتتى، مەن دوزاخ ئەھلىسىدىن بولۇپ قالدۇم دەپ ئويلاپ، شۇنداق چۈشكەنلىشىپ كەتكەن ئىدى. ئۇ ئادەم پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ قېشىغا كېلىپ، سابىتنىڭ ئېيتقانلىرىنى ئۇنىڭغا سۆزلەپ بەردى. كېيىن ئۇ ئادەم

سابىتنىڭ قېشىغا كاتتا خۇش خەۋەر بىلەن قايتا باردى. پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام ئۇنىڭغا: «سەن سابىتنىڭ يېنىغا بېرىپ، ئۇنىڭغا: شەك - شۈبھىسىزكى، سەن دوزاخ ئەھلىدىن ئەمەسسەن، بەلكى، سەن چوقۇم جەننەت ئەھلىدىن سەن دېگەن» دېگەن ئىدى.

ئىمام ئەھمەد، ئەنەس ئىبنى مالىكىنىڭ مۇنداق دېگەنلىكىنى رىۋايەت قىلىدۇ: بۇ ئايەت يەنى ﴿ئى مۆمىنلەر! (رەسۇلۇللاھقا سۆز قىلغان چېغىڭلاردا) ئاۋازىڭلارنى پەيغەمبەرنىڭ ئاۋازىدىن يۇقىرى قىلماڭلار، سىلەر بىر - بىرىڭلار بىلەن (توۋلاپ) يۇقىرى ئاۋازدا سۆز قىلماڭلار، (ئۇنداق قىلساڭلار) ئۆزلىرىڭلار تۇيماستىن، (قىلغان ياخشى) ئەمەللىرىڭلار بىكار بولۇپ كېتىدۇ﴾ دېگەن ئايەت نازىل بولغان مەزگىللەردە سابىت ئىبنى قەيس يۇقىرى ئاۋازدا گەپ قىلىدىغان ئادەم ئىدى. ئۇ: پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامغا ئاۋازىنى كۆتۈرۈپ سۆزلىگەن كىشى مەن ئىدىم، مەن دوزاخ ئەھلىدىن بولۇپ قالدىم، ياخشى ئەمەلىم بىكار بولۇپ كەتتى، دېدى. ئۇ ئائىلىسىدە بىر قانچە كۈن قايغۇرغان ھالدا ئولتۇرۇپ قالدى. پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام ئۇنى سۈرۈشتە قىلدى. بەزى ئادەملەر ئۇنىڭ ئۆيىگە باردى ۋە ئۇنىڭغا: ساڭا نېمە بولدى؟ پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام سېنى سۈرۈشتە قىلىۋاتىدۇ، دېدى. ئۇ: پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامغا ئاۋازىنى كۆتۈرۈپ سۆزلىگەن كىشى مەن ئىدىم، مەن ئۇنىڭغا يۇقىرى ئاۋازدا توۋلاپ سۆزلەيتتىم، ئەمدى ياخشى ئەمەلىم بىكار بولۇپ كەتتى، مەن دوزاخ ئەھلىدىن بولۇپ قالدىم، دېدى. ئۇلار پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ قېشىغا كېلىپ، ئۇنىڭغا سابىتنىڭ ئېيتقانلىرىنى يەتكۈزدى. پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام: «ياق، بەلكى ئۇ جەننەت ئەھلىدىندۇر» دېدى.

ئەنەس رەزىيەللاھۇ ئەنھۇ مۇنداق دەيدۇ: بىز سابىتنىڭ ئارىمىزدا ھايات يۈرگەنلىكىنى كۆرەتتۇق، بىز ئۇنىڭ جەننەت ئەھلىدىن ئىكەنلىكىنى بىلەتتۇق. يەمامە ئۇرۇشى بولغان كۈنى ئارىمىزدىكى بەزى ئىشلار رېئاللىققا ئايلاندى. ئۇرۇشقا سابىت ئىبنى قەيسمۇ كەلگەن ئىدى. ئۇ خۇش پۇراق ئىشلىتىپ كېپەنلىكىنى كىيىدى، ئاندىن: دوستلىرىڭلارنى قان تۆكۈشكە مەجبۇرلىشىڭلار نېمە دېگەن يامان دېدى - دە، ئۇلار بىلەن تاكى شېھىت بولغىچە جەڭ قىلدى (ئەللاھ ئۇنىڭدىن رازى بولسۇن!). ئەللاھ تائالا مۆمىنلەرنى پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامغا، بىر ئادەم پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامدىن باشقا بىر ئادەمگە توۋلاپ يۇقىرى ئاۋازدا سۆزلىگەندەك سۆزلەشتىن توستى. ئەكسىچە ئۇ ئۇنىڭغا، تەمكىنلىك، ئېھتىرام ۋە ھۆرمەت بىلەن سۆز قىلىشى كېرەك، شۇنىڭ ئۈچۈن ئەللاھ تائالا مۇنداق دەيدۇ: ﴿سىلەر بىر - بىرىڭلار بىلەن (توۋلاپ) يۇقىرى ئاۋازدا سۆزلەشكەندەك، پەيغەمبەرگە (توۋلاپ) يۇقىرى ئاۋازدا سۆز قىلماڭلار﴾ بۇ ھەقتە ئەللاھ تائالا مۇنداق دەيدۇ: ﴿ئى مۆمىنلەر!﴾ پەيغەمبەرنى سىلەر بىر - بىرىڭلارنى چاقىرغاندەك چاقىرماڭلار⁽¹⁾.

﴿ئۇنداق قىلساڭلار﴾ ئۆزلىرىڭلار تۇيماستىن، (قىلغان ياخشى) ئەمەللىرىڭلار بىكار بولۇپ كېتىدۇ﴾ يەنى بىز سىلەرنى پەيغەمبەرنىڭ قېشىدا يۇقىرى ئاۋازدا سۆز قىلىشتىن پەقەت، ئۇنىڭدىن پەيغەمبەرنىڭ ئاچچىقلىنىشى، ئاندىن پەيغەمبەر ئاچچىقلانغانلىقى ئۈچۈن ئەللاھ تائالانىڭ ئاچچىقلىنىشى، ئاندىن ئەللاھ تائالا پەيغەمبەرنى ئاچچىقلاندۇرغان كىشىنىڭ ئەمەلىنى، بىكار قىلىۋېتىشى ۋە ئۇ كىشىنىڭ بۇنى بىلمەي قېلىشىدىن قورققانلىقى ئۈچۈنلا توستۇق.

بۇ ھەقتە ئىمام بۇخارى پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ مۇنداق دېگەنلىكىنى رىۋايەت قىلىدۇ: «شەك - شۈبھىسىزكى، بىر ئادەم ئەللاھ تائالانىڭ رازىلىقى ئۈچۈن، بىرەر سۆزنى ئاغزىدىن يەرۋاسىزلا چىقىرىپ سالىدۇ - دە، شۇ سۆزنىڭ ساۋابى بىلەن ئۇ ئادەمگە جەننەت يېزىلىدۇ. بىر ئادەم ئەللاھ تائالانى

(1) سۈرە نۇر 63 - ئايەتنىڭ بىر قىسمى.

غەزەپلەندۈرىدىغان بىرەر سۆزنى پەرۋاسىزلا چىقىرىپ سالىدۇ - دە، ئۇ سۆزنىڭ جازاسى بىلەن ئۇ ئادەم ئاسمان - زېمىننىڭ ئارىسىدىنمۇ يىراق بولغان دوزاخقا يىقىلىدۇ»

اللە تائالا بەندىلىرىنى پەيغەمبەرنىڭ قېشىدا تۆۋەن ئاۋازدا سۆز قىلىشقا تەۋسىيە قىلىپ ۋە ئۇنىڭغا رىغبەتلەندۈرۈپ مۇنداق دەيدۇ: ﴿شۈبھىسىزكى، رەسۇلۇللاھ نىڭ يېنىدا پەس ئاۋازدا گەپ قىلغانلارنىڭ دىللىرىنى اللە تەقۋا ئۈچۈن سىنىغان﴾ يەنى ئۇلارنىڭ دىللىرىنى تەقۋالىق ئۈچۈن خالىس قىلغان ۋە تەقۋالىقنىڭ ماكانى قىلغان.

﴿ئۇلار مەغپىرەتكە ۋە كاتتا ساۋابقا (يەنى جەننەتكە) ئېرىشىدۇ﴾ ئىمام ئەھمەد، مۇجاھىدنىڭ مۇنداق دېگەنلىكىنى رىۋايەت قىلىدۇ: ئۆمەر رەزىيەللاھۇ ئەنھۇغا: ئى مۆمىنلەرنىڭ خەلىپىسى! گۇناھنى خالىمايدىغان ۋە گۇناھمۇ قىلمايدىغان ئادەم ئەۋزەلمۇ ياكى گۇناھ قىلىشنى خالىغان، بىراق ئۇنى ئەمەلدە قىلمايدىغان ئادەم ئەۋزەلمۇ؟ دەپ خەت يېزىلغان. شۇنىڭ بىلەن ئۆمەر رەزىيەللاھۇ ئەنھۇ: شەك - شۈبھىسىزكى، گۇناھ قىلىشنى خالىغان، بىراق ئۇنى ئەمەلدە قىلىنغانلار ئەۋزەلدۇر، ئەنە شۇنداق قىلغانلار ﴿نىڭ دىللىرىنى اللە تەقۋا ئۈچۈن سىنىغان، ئۇلار مەغپىرەتكە ۋە كاتتا ساۋابقا (يەنى جەننەتكە) ئېرىشىدۇ﴾ دەپ جاۋاب يازغان.

إِنَّ الَّذِينَ يُتَادُونَكَ مِنَ وَرَاءِ الْحُجُرَاتِ أَكْثَرُهُمْ لَا يَعْقِلُونَ ﴿١﴾ وَلَوْ أَنَّهُمْ صَبَرُوا حَتَّى تَخْرُجَ إِلَيْهِمْ لَكَانَ خَيْرًا لَهُمْ وَاللَّهُ غَفُورٌ رَحِيمٌ ﴿٢﴾

شۈبھىسىزكى، سېنى ھۇجرىلار (يەنى پاك ئاياللىرىڭنىڭ تۇرالغۇ جايلىرى) ئارقىسىدىن توۋلايدىغانلارنىڭ تولىسى ئەقىلسىز كىشىلەردۇر⁽⁴⁾ سەن ئۇلارنىڭ ئالدىغا چىققىنىڭغا قەدەر ئۇلار سەۋر قىلىپ تۇرۇشسا، ئۇلار ئۈچۈن ئەلۋەتتە ياخشى بولاتتى، اللە ناھايىتى مەغپىرەت قىلغۇچىدۇر، ناھايىتى مېھرىبانىدۇر⁽⁵⁾.

پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنى ھۇجرىلارنىڭ ئارقىسىدىن توۋلايدىغان كىشىنى ئەيىبلەش توغرىسىدا

اللە تائالا پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنى ئۇنىڭ ئاياللىرىنىڭ ئۆيلىرى بولغان ھۇجرىلارنىڭ ئارقىسىدىن توۋلايدىغانلارنى ئەيىبلەپ مۇنداق دەيدۇ: ﴿شۈبھىسىزكى، سېنى ھۇجرىلار (يەنى پاك ئاياللىرىڭنىڭ تۇرالغۇ جايلىرى) ئارقىسىدىن توۋلايدىغانلارنىڭ تولىسى ئەقىلسىز كىشىلەردۇر﴾ ئادەتتە قالاتق ئەرەبلەر شۇنداق قىلاتتى، اللە تائالا ئۇلارنى ئەدەپلىك بولۇشقا تەۋسىيە قىلىپ مۇنداق دەيدۇ: ﴿سەن ئۇلارنىڭ ئالدىغا چىققىنىڭغا قەدەر ئۇلار سەۋر قىلىپ تۇرۇشسا، ئۇلار ئۈچۈن ئەلۋەتتە ياخشى بولاتتى﴾ يەنى ئۇنىڭدا ئۇلار ئۈچۈن دۇنيا ۋە ئاخىرەتتە ئەلۋەتتە ياخشىلىق ۋە مەنپەئەت بار ئىدى. اللە تائالا ئۇلارنى اللە غا قايتىشقا ۋە تەۋبە قىلىشقا چاقىرىپ مۇنداق دەيدۇ: ﴿اللە ناھايىتى مەغپىرەت قىلغۇچىدۇر، ناھايىتى مېھرىبانىدۇر﴾ ئېيتىلىشىچە، بۇ ئايەت ئەقرە ئىبنى ھابىس تەسىمى رەزىيەللاھۇ ئەنھۇ ھەققىدە نازىل قىلىنغان.

ئىمام ئەھمەد، ئەقرە ئىبنى ھابىس رەزىيەللاھۇ ئەنھۇدىن رىۋايەت قىلىدۇكى، ئۇ پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنى ھۇجرىلارنىڭ ئارقىسىدىن توۋلاپ: ئى مۇھەممەد! ئى مۇھەممەد! دېگەن. يەنە بىر

رېۋايەتتە: ئىيى ئاللىنىڭ ئەلچىسى! دېگەن، پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام ئۇنىڭغا جاۋاب بەرمىگەن. شۇنىڭ بىلەن ئۇ: ئىيى ئاللىنىڭ پەيغەمبىرى! ھەقىقەتەن مېنىڭ ماختىشىم ئەلۋەتتە چىرايلىقتۇر، ئەيىبلەشمۇ ئەلۋەتتە قەبھەتتۇر، دېگەندە، پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام: «غالب ۋە بۈيۈك ئاللى شۇنداق قىلىدىغان ئادەملەرنى ئەلۋەتتە ئەيىبلىدى» دېگەن جاۋابنى قايتۇرغان.

* * * * *

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا إِن جَاءَكُمْ فَاسِقٌ بِنَبَأٍ فَتَبَيَّنُوا أَن تُصِيبُوا قَوْمًا بِجَهَلَةٍ فَتُصْحَبُوا عَلَىٰ مَا فَعَلْتُمْ نَادِمِينَ ﴿٦٧﴾ وَعَلَّمُوا أَن فِيكُمْ رَسُولَ اللَّهِ ۚ لَوْ يُطِيعُكُمْ فِي كَثِيرٍ مِّنَ الْأَمْرِ لَعَنِتُّمْ وَلَكِنَّ اللَّهَ حَبِيبٌ إِلَيْكُمْ إِلِيمَنَ وَزَيْنَهُ فِي قُلُوبِكُمْ وَكَرَّهَ إِلَيْكُمْ الْكُفْرَ وَالْفُسُوقَ وَالْعِصْيَانَ ۚ أُولَٰئِكَ هُمُ الرَّاكِدُونَ ﴿٦٨﴾ فَضَلًا مِّنَ اللَّهِ وَنِعْمَةً ۗ وَاللَّهُ عَلِيمٌ حَكِيمٌ ﴿٦٩﴾

ئى مۆمىنلەر! ئەگەر سىلەرگە بىر پاسىق ئادەم بىرەر خەۋەر ئېلىپ كەلسە، (ئىشىنىڭ ھەقىقىتىنى) بىلمەستىن بىرەر قەۋمنى رەنجىتىپ قويۇپ، قىلمىشىڭلارغا پۇشايمان قىلىپ قالماسلىقىڭلار ئۈچۈن، (ئۇ خەۋەرنى) ئېنىقلاپ كۆرۈڭلار⁽⁶⁾. بىلىڭلاركى، ئىچىڭلاردا رەسۇلۇللى (يەنى اللەنىڭ پەيغەمبىرى) بار، ئەگەر ئۇ نۇرغۇن ئىشلاردا سىلەرگە ئىتائەت قىلىدىغان بولسا، چوقۇم قىيىن ئەھۋالدا قالاتتىڭلار، لېكىن اللە سىلەرگە ئىماننى قىزغىن سۆيگۈزدى ۋە ئۇنى دىلىڭلاردا كۆركەم قىلدى، سىلەرگە پىسقىنى، كۇفرىنى ۋە گۇناھنى يامان كۆرسەتتى، ئەنە شۇلار اللەنىڭ بەزلى ۋە نېمىتى بىلەن توغرا يولدا بولغۇچىلاردۇر. اللە ھەممىنى بىلگۈچىدۇر، ھېكمەت بىلەن ئىش قىلغۇچىدۇر⁽⁷⁻⁸⁾.

ئەگەر بىر پاسىق ئادەم بىرەر خەۋەر ئېلىپ كەلسە، ئۇ خەۋەرنىڭ ھەقىقىتىنى ئېنىقلاپ

كۆرۈشكە بۇيرۇغانلىقى توغرىسىدا

اللە تائالا بۇ ئايەتتە پاسىق ئادەم ئېلىپ كەلگەن خەۋەرنى ئېنىقلاپ كۆرۈشكە بۇيرۇدى. شۇنداق قىلغاندا، ئۇنىڭ سۆزى بىلەن ھۆكۈم قىلىپ شۇ ئىشنىڭ ئۆزىدە يالغانچى ياكى خاتالاشقۇچى بولۇپ قېلىشتىن، ئۇنىڭ سۆزى بىلەن ھۆكۈم قىلغان كىشىنىڭ ئۇنىڭ ئارقىسىدىن ئەگەشكەن ئادەم بولۇپ قېلىشىدىن ساقلانغىلى بولىدۇ.

اللە تائالا ھەقىقەتەن بۇزغۇنچىلارنىڭ يولىغا ئەگىشىپ قېلىشتىن توستى. مۇشۇ جەھەتتىن بىر قىسىم ئۆلىمالار شەخسىيىتى ئېنىق بولمىغان نامەلۇم كىشىنىڭ رېۋايىتىنى، ئۇنىڭ رېۋايەتتە پاسىقلىق قىلىش ئېھتىمالى بولغانلىقى ئۈچۈن، قوبۇل قىلىشنى رەت قىلغان. بۇ ئايەتنىڭ نازىل بولۇش سەۋەبى ھەقىقىدىكى قىسسىدە نۇرغۇن رېۋايەتلەر بايان قىلىنغان بولۇپ، ئۇنىڭدىن ئەڭ ياخشى رېۋايەت ئىمام ئەھمەدنىڭ، بەنى مۇستەلەق قەبىلىسىنىڭ باشلىقى، مۆمىنلەرنىڭ ئانىسى جۇۋەيرىيە رەزىيەللاھۇ ئەنھانىڭ ئاتىسى ھارس ئەبۇزىراردىن قىلغان رېۋايەتتۇر.

ھارس ئەبۇزىرار رەزىيەللاھۇ ئەنھۇ مۇنداق دېگەن: بىر كۈنى مەن پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ قېشىغا كەلدىم، ئۇ مېنى ئىسلامغا دەۋەت قىلدى، مەن ئىسلامغا كىردىم ۋە ئۇنىڭ پەيغەمبەرلىكىنى تەستىق قىلدىم. ئۇ مېنى زاكات بېرىشكە دەۋەت قىلدى، مەن زاكات بېرىشنى قوبۇل قىلدىم ۋە : ئىيى اللە

نىڭ پەيغەمبىرى! مەن قەۋمىگە قايتىپ بېرىپ ئۇلارنى ئىسلامغا كىرىشكە، زاكاتنى ئادا قىلىشقا چاقىرىمەن، كىم مېنىڭ چاقىرىغىمنى قوبۇل قىلسا، ئۇنىڭ زاكاتىنى يىغىمەن. ئى ئاللاھ نىڭ پەيغەمبىرى! مەن يىغقان زاكاتنى ساڭا ئېلىپ كېلىش ئۈچۈن پالانى ۋاقتتا ماڭا بىر ئەلچى ئەۋەتكەن، دېدىم.

ھارس دەۋىتىنى قوبۇل قىلغانلاردىن زاكاتنى يىغقان، پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام ئۇنىڭغا ئەلچى ئەۋەتىشكە بەلگىلىگەن ۋاقت يېتىپ كەلگەن چاغدا، دېيىشكەن ئەلچى ھارسنىڭ قېشىغا كەلمىگەن. ھارس چوقۇم ئاللاھ تائالا ۋە ئۇنىڭ پەيغەمبىرى غەزەپلىنىدىغان بىر ئىش يۈز بەردى دەپ ئويلاپ، قەۋمنىڭ چوڭلىرىنى چاقىرىپ، ئۇلارغا: پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام مەن يىغقان زاكاتنى ئېلىپ كېتىش ئۈچۈن ماڭا ئەلچىسىنى ئەۋەتىشكە ۋاقت توختىتىپ بەرگەن ئىدى. پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام ۋەدىگە خىلاپلىق قىلمايدۇ، ئۇنىڭ ئەلچىسىنى ئەۋەتمەسلىكتە چوقۇم ئاچچىقلانغان بىر ئىش بار دەپ قارايمەن. يۈرۈڭلار بىز بىرلىكتە پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ قېشىغا بارايلى، دېدى.

ئەسلىدە پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام بەلگىلىگەن ۋاقتتا ۋەلىد ئىبنى ئوقبەنى ھارسنىڭ قېشىغا، ئۇ يىغقان زاكاتنى ئېلىپ كېلىش ئۈچۈن ئەۋەتكەن ئىدى. ۋەلىد يولغا يۈرۈپ كەتتى. ئۇ يېرىم يولغا يېتىپ بارغان چاغدا ئۆزىچە قورقۇپ قىلىپ ئارقىغا ياندى. ئۇدۇل پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ قېشىغا كېلىپ: ئى ئاللاھ نىڭ پەيغەمبىرى! ھارس زاكاتنى ماڭا بەرمىدى ۋە مېنى ئۆلتۈرمەكچى بولدى، دېدى. پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام غەزەپلەندى، ئۇ ھارس رەزىيەللاھۇ ئەنھۇغا قارشى قوشۇن ئەۋەتتى، ھارس ئادەملىرى بىلەن يېتىپ كەلدى. قوشۇن يولغا چىقىپ مەدىنىدىن ئايرىلىشىغا ئۇلارغا ھارس ئۇچرىدى. ئۇلار: بۇ ھارس، دېيىشتى. ھارس ئۇلارغا يېقىنلاشقان چاغدا، ئۇلارغا: كىمگە قارشى ئەۋەتلىدىڭلار؟ دېدى. ئۇلار: ساڭا، دېدى. ھارس: نېمىشقا؟ دېدى. ئۇلار: پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام ساڭا ۋەلىد ئىبنى ئوقبەنى ئەۋەتكەن ئىدى، ئۇنىڭ ئېيتىشىچە سەن ئۇنىڭغا زاكاتنى بەرمەيسەن، تېخى ئۇنى ئۆلتۈرمەكچى بولۇپسەن، دېدى. ھارس رەزىيەللاھۇ ئەنھۇ: ياق، مۇھەممەدنى ھەق پەيغەمبەر قىلىپ ئەۋەتكەن زات بىلەن قەسەمكى، مەن ۋەلىدنى پەقەت كۆرمىدىم، ئۇ مېنىڭ قېشىمغا كەلمىدى، دېدى.

ھارس رەسۇلۇللاھنىڭ قېشىغا كىرگەن چاغدا ئۇ ئۇنىڭغا: «زاكاتنى بەرمەي ئەلچىمنى ئۆلتۈرمەكچى بولدىڭمۇ؟» دېدى. ئۇ: ياق، سېنى ھەق پەيغەمبەر قىلىپ ئەۋەتكەن زات ئاللاھ بىلەن قەسەمكى، مەن ئۇنى كۆرمىدىم، ئۇ مېنىڭ قېشىمغا كەلمىدى، مەن پەقەت سېنىڭ ئەلچىڭ كەلمىگەنلىكى ئۈچۈنلا، ئاللاھ تائالا ۋە ئۇنىڭ پەيغەمبىرىنى غەزەپلەندۈرىدىغان بىر ئىشنىڭ بولۇپ قېلىشىدىن قورقۇپ بۇ تەرەپكە يول ئالدىم، دېدى. شۇنىڭ بىلەن سۈرە ھۇجۇراتتىكى: ﴿ئى مۆمىنلەر! ئەگەر سىلەرگە بىر پاسىق ئادەم بىرەر خەۋەر ئېلىپ كەلسە، (ئىشنىڭ ھەقىقىتىنى) بىلمەستىن بىرەر قەۋمنى رەنجىتىپ قويۇپ، قىلمىشلىقلارغا پۇشايىمان قىلىپ قالماسلىقىڭلار ئۈچۈن، (ئۇ خەۋەرنى) ئېنىقلاپ كۆرۈڭلار. بىلىڭلاركى، ئىچىڭلاردا رەسۇلۇللاھ (يەنى اللەنىڭ پەيغەمبىرى) بار، ئەگەر ئۇ نۇرغۇن ئىشلاردا سىلەرگە ئىتائەت قىلىدىغان بولسا، چوقۇم قىيىن ئەھۋالدا قالاتتىڭلار، لېكىن اللە سىلەرگە ئىماننى قىزغىن سۆيگۈزدى ۋە ئۇنى دىلىڭلاردا كۆركەم قىلدى، سىلەرگە پىسقىنى، كۇفرىنى ۋە گۇناھنى يامان كۆرسەتتى، ئەنە شۇلار اللەنىڭ پەزىلى ۋە نېمىتى بىلەن توغرا يولدا بولغۇچىلاردۇر. اللە ھەممىنى بىلگۈچىدۇر، ھېكمەت بىلەن ئىش قىلغۇچىدۇر﴾ دېگەن ئايەتلەر نازىل بولدى⁽¹⁾.

(1) بۇ قىسىمدىكى ۋەلىد ئىبنى ئوقبەنىڭ ئىسمىدا خانالىق بار، چۈنكى بۇ قىسىم بەنى مۇستەلىق غازىتىدىن كېيىن ئانچە ئۇزاق ئۆتمەيلا يۈز بەرگەن. بەنى مۇستەلىق غازىتى بولسا ھىجرىيەنىڭ 5 - ياكى 6 - يىلى شەبئان ئېيىدا يۈز بەرگەن ئىدى. ۋەلىد ئىبنى ئوقبە بولسا ھىجرىيەنىڭ 8 - يىلى مەككە پەتىھى بولغاندىن كېيىن رامازان ئېيىدا ئىسلامغا كىرگەن (بۇ تەپسىرنىڭ ئەۋجە نۇسخىسىدىكى ئىزاھاتنىڭ تەرجىمىسىدۇر).

پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ ھۆكۈمىنىڭ ئەڭ پايدىلىق ھۆكۈم ئىكەنلىكى توغرىسىدا

﴿بىلىڭلاركى، ئىچىڭلاردا رەسۇلۇللاھ (يەنى اللەنىڭ پەيغەمبىرى) بار﴾ يەنى بىلىشىڭلار كېرەككى، سىلەرنىڭ ئاراڭلاردا اللە نىڭ پەيغەمبىرى بار، ئۇنى ھۆرمەتلەڭلار، ئۇنىڭغا ئېھتىرام قىلىڭلار، ئۇنىڭ بىلەن ئەدەپلىك مۇئامىلىدە بولۇڭلار، ئۇنىڭ بۇيرۇقىغا بويسۇنۇڭلار. ئۇ سىلەرگە نېمىنىڭ پايدىلىق ئىكەنلىكىنى ئوبدان بىلىدۇ، ئۇ سىلەرگە ئۆزەڭلاردىن بەك كۆيۈمچاندۇر، ئۇنىڭ سىلەرنىڭ ئىچىڭلاردا چىقارغان ھۆكۈمى سىلەرنىڭ ئۆزەڭلارنىڭ چىقارغان ھۆكۈمىڭلاردىن مۇكەممەلدۇر. بۇ ھەقتە اللە تائالا مۇنداق دېگەن: ﴿پەيغەمبەر مۆمىنلەرگە ئۇلارنىڭ ئۆز نەپىسلىرىدىنمۇ چارىدۇر﴾⁽¹⁾

اللە تائالا ئۇلارنىڭ پايدا - مەنپەئەتلىرىگە نىسبەتەن ئۇلارنىڭ چىقارغان ھۆكۈمىنىڭ ھۆكۈم بولالمايدىغانلىقىنى بايان قىلىپ مۇنداق دەيدۇ: ﴿ئەگەر ئۇ نۇرغۇن ئىشلاردا سىلەرگە ئىتائەت قىلىدىغان بولسا، چوقۇم قىيىن ئەھۋالدا قالاتتىڭلار﴾ يەنى ئەگەر ئۇ سىلەر خالىغان ئىشلارنىڭ ھەممىسىدە سىلەرگە ئىتائەت قىلسا، ئىشلىرىڭلار ئەلۋەتتە تەسەلەشكەن بولاتتى ۋە سىلەر قىيىن ئەھۋالدا قالاتتىڭلار، بۇ ھەقتە اللە تائالا مۇنداق دەيدۇ: ﴿ئەگەر ھەقىقەت (يەنى قۇرئان) ئۇلارنىڭ نەپسى خاھىشلىرىغا بويسۇنىدىغان بولسا، ئەلۋەتتە ئاسمانلار، زېمىن ۋە ئۇلاردىكى مەخلۇقاتلار خاراپ بولغان بولاتتى، ئۇنداق بولغىنى يوق، ئۇلارغا (ۋەز - نەسەھەتنى ئۆز ئىچىگە ئالغان) قۇرئاننى ئاتا قىلدۇق، ئۇلار ئۆزلىرىگە (ۋەز - نەسەھەت بولغان) قۇرئاندىن يۈز ئۆرۈيدۇ﴾⁽²⁾

﴿لېكىن اللە سىلەرگە ئىماننى قىزغىن سۆيگۈزدى ۋە ئۇنى دىلىڭلاردا كۆركەم قىلدى﴾ يەنى اللە تائالا روھىڭلارغا ئىماننى سۆيگۈزدى ۋە ئۇنى دىلىڭلارغا چىرايلىق كۆرسەتتى.

ئىسلام بىلەن ئىماننىڭ ئارىسىدىكى پەرق توغرىسىدا

﴿سىلەرگە پىسقىنى، كۇفرىنى ۋە گۇناھنى يامان كۆرسەتتى﴾ يەنى اللە سىلەرگە كۇفرىنى، چوڭ گۇناھلاردىن ئىبارەت پىسقىنى ۋە بارلىق گۇناھلارنى ئوچ كۆرسەتتى. بۇ ئايەت نېمەتنىڭ مۇكەممەل بولۇشى ئۈچۈن دەرىجىمۇ دەرىجە ئۆزلەشنى چۈشەندۈرۈپ بېرىدۇ. اللە تائالا مۇنداق دەيدۇ: ﴿ئەنە شۇلار اللەنىڭ پەزلى ۋە نېمىتى بىلەن توغرا يولدا بولغۇچىلاردۇر﴾ يەنى مۇشۇ سۈپەت بىلەن سۈپەتلەنگۈچىلەر توغرا يولدا بولغۇچىلار بولۇپ، اللە ھەقىقەتەن ئۇلارغا پايدىلىق بولغان توغرا يولنى ئاتا قىلغاندۇر.

ئىمام ئەھمەد، ئەبۇ رۇفائە زۇرەقنىڭ ئاتىسىنىڭ مۇنداق دېگەنلىكىنى رىۋايەت قىلىدۇ: ئوھۇد ئۇرۇشى بولۇپ، مۇشرىكلار مەككىگە قايتىپ ماڭغان چاغدا، پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام: «تەپ - تەكشى بولۇپ سەپكە تۇرۇڭلار، مەن غالىب ۋە بۈيۈك پەرۋەردىگارىمغا ھەمدۇسانا ئېيتىمەن» دېدى. ساھابىلار ئۇنىڭ ئارقىسىدا سەپلەرگە تۇرۇپ بولغاندا، پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام دۇئاسىنى باشلاپ مۇنداق دېدى: «ئى اللە! بارلىق ھەمدۇسانا ساڭا خاستۇر، ئى اللە! سەن كەڭرى بەرگەننى ھېچ يىغىۋالغۇچى بولمايدۇ، سەن يىغىۋالغاننى ھېچ كەڭرى بەرگۈچى بولمايدۇ. سەن گۇمراھ قىلغان ئادەمنى ھېچكىم ھىدايەت قىلالمايدۇ، سەن ھىدايەت قىلغاننى ھېچكىم گۇمراھ قىلالمايدۇ. سەن توسقانى ھېچكىم بېرەلمەيدۇ، سەن بەرگەننى ھېچكىم توسۇپ قىلالمايدۇ. سەن رەھىمتىڭدىن يىراق قىلغاننى ھېچكىم رەھىمتىڭگە يېقىنلاشتۇرالمىدۇ، سەن رەھىمتىڭگە يېقىن قىلغاننى ھېچكىم يىراقلاشتۇرالمىدۇ. ئى اللە! بىزگە

(1) سۈرە ئەھزاب 6 - ئايەتنىڭ بىر قىسمى.

(2) سۈرە مۇمىنۇن 71 - ئايەت.

بەرىكەتلىرىڭنى، مەرھەمەتلىرىڭنى، پەزىلىتىڭنى ۋە رىزىقىڭنى كەڭرى ياغىن. ئى اللھ! بىز ھەقىقەتەن سەندىن توسالغۇغا ئۇچرىمايدىغان، تۈگەپ كەتمەيدىغان، دائىملىق نازۇ - نېمەتلىرىڭنى سورايمىز. ئى اللھ! بىز ھەقىقەتەن سەندىن ئاچارچىلىق كۈنىدە نازۇ - نېمەتلىرىڭنى بېرىشىڭنى، قورقۇنچىلىق كۈنىدە خاتىرجەم قىلىشىڭنى سورايمىز. ئى اللھ! بىز ھەقىقەتەن ساڭا سېغىنىپ سەن بىزگە ئاتا قىلغان نەرسىنىڭ يامانلىقىدىن ۋە سەن بىزنى مەنئى قىلغان نەرسىنىڭ يامانلىقىدىن پاناھ تىلەيمىز. ئى اللھ! بىزگە ئىماننى قىزغىن سۆيگۈزگىن، ئۇنى دىللىرىمىزدا كۆركەم قىلغىن، بىزگە كۇفرىنى، پىسقىنى ۋە گۇناھنى يامان كۆرسەتكىن، بىزنى توغرا يولدا بولغۇچىلاردىن قىلغىن، ئى اللھ! بىزنى مۇسۇلمان ھالەتتە ۋاپات قىلدۇرغىن ۋە مۇسۇلمان ھالەتتە تىرىلدۈرگىن، بىزنى رەسۋا قىلماستىن ۋە پىتىنىگە قالدۇرماستىن ياخشى ئادەملەرگە قوشقىن! ئى اللھ! پەيغەمبەرلىرىڭنى ئىنكار قىلغان ۋە كىشىلەرنى يوللىغىدىن توسقان كاپىرلارغا لەنەت قىلغىن! ئۇلارغا ئازابىڭنى چۈشۈرگىن! ئى اللھ! ئى اللھ! ئى اللھ! كىتاب بېرىلگەن كاپىرلارغا (يەنى يەھۇدىي ۋە ناسارالارغا) لەنەت قىلغىن!».

﴿اللەنىڭ پەزىلى ۋە نېمىتى بىلەن﴾ يەنى بۇ اللھ نىڭ ئۆز تەرىپىدىن سىلەرگە بەرگەن پەزىلىدۇر ۋە ئۆز دەرگاھىدىن ئاتا قىلغان نېمەتتۇر. ﴿اللھ ھەممىنى بىلگۈچىدۇر، ھېكمەت بىلەن ئىش قىلغۇچىدۇر﴾ يەنى اللھ كىمىنىڭ ھىدايەتكە لايىق ئىكەنلىكىنى ۋە كىمىنىڭ گۇمراھلىققا لايىق ئىكەنلىكىنى ئوبدان بىلگۈچىدۇر، سۆزلىرىنى، ئىشلىرىنى، شەرىئىتىنى ۋە ئالدىنئالا ئورۇنلاشتۇرۇشنى ھېكمەت بىلەن ئېلىپ بارغۇچىدۇر.

وَإِن طَآئِفَتَانِ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ اقْتَتَلُوا فَأَصْلِحُوا بَيْنَهُمَا ۗ فَإِن بَغَتْ إِحْدَاهُمَا عَلَى الْأُخْرَىٰ فَقَاتِلُوا الَّتِي تَبَغَىٰ حَتَّىٰ تَفِيءَ إِلَىٰ أَمْرِ اللَّهِ ۗ فَإِن فَاءَتْ فَأَصْلِحُوا بَيْنَهُمَا بِالْعَدْلِ وَأَقْسِطُوا ۗ إِنَّ اللَّهَ سُحِبٌ الْمُقْسِطِينَ ﴿١٠﴾ إِنَّمَا الْمُؤْمِنُونَ إِخْوَةٌ فَأَصْلِحُوا بَيْنَ أَخَوَيْكُمْ ۗ وَاتَّقُوا اللَّهَ لَعَلَّكُمْ تُرْحَمُونَ ﴿١١﴾

ئەگەر مۆمىنلەردىن ئىككى گۇرۇھ ئۇرۇشۇپ قالسا، ئۇلارنىڭ ئارىسىنى تۈزەپ قويۇڭلار، ئەگەر ئۇلارنىڭ بىرى ئىككىنچىسىگە تاجاۋۇز قىلسا، تاجاۋۇز قىلغۇچى تاكى اللەنىڭ ھۆكۈمىگە قايتقانغا قەدەر (يەنى تاجاۋۇزنى توختاتقانغا قەدەر) ئۇنىڭ بىلەن ئۇرۇشۇڭلار، ئەگەر ئۇلار (اللەنىڭ ئەمرىگە) قايتسا، ئۇلارنىڭ ئارىسىنى (ھېچبىر تەرەپكە يان باسماستىن) ئادىللىق بىلەن تۈزەپ قويۇڭلار، (ھەممە ئىشتا) ئادىل بولۇڭلار، اللە ھەقىقەتەن ئادىللارنى دوست تۇتىدۇ^(۹). مۆمىنلەر ھەقىقەتەن (دىندا) قېرىنداشلاردۇر، (ئۇرۇشۇپ قالسا) قېرىنداشلىرىڭلارنىڭ ئارىسىنى تۈزەڭلار، رەھمەتكە ئېرىشىشىڭلار ئۈچۈن، اللەدىن قورقۇڭلار^(۱۰).

ئۆز ئارا ئۇرۇشۇپ قالغان مۆمىنلەرنىڭ ئارىسىنى ياراشتۇرۇشقا ۋە تاجاۋۇز قىلغۇچى تەرەپكە

قارشى ئۇرۇش قىلىشقا بۇيرۇش توغرىسىدا

اللە تائالا بىر بىرى بىلەن ئۇرۇشۇپ قالغان ئىككى گۇرۇھ مۆمىنلەرنىڭ ئارىسىنى ياراشتۇرۇپ قويۇشقا بۇيرۇپ مۇنداق دەيدۇ: ﴿ئەگەر مۆمىنلەردىن ئىككى گۇرۇھ ئۇرۇشۇپ قالسا، ئۇلارنىڭ ئارىسىنى تۈزەپ قويۇڭلار﴾ اللە تائالا ئۇلارنى ئۆز ئارا ئۇرۇشۇپ قالغان تۇرۇقلۇق "مۆمىنلەر" دەپ ئاتىدى. بۇ

ئايەتنى ئىمام بۇخارى ۋە باشقىلار گۇناھ ھەر قانچە چوڭ بولغان تەقدىردىمۇ، ئىماندىن چىقىپ كەتمەيدىغانلىقىغا دەلىل قىلغان. ئۇلارنىڭ ھۆكۈمى ھەرگىز خاۋارىجلار ۋە ئۇلارغا ئەگەشكەن مۆتىزىللەرگە ئوخشاش ئازغۇن گۇرۇھلار ئېيتقانداك ئەمەستۇر.

ئىمام بۇخارى ھەسەندىن ئەبۇ بەكرە تە رەزىيەللاھۇ ئەنھۇنىڭ مۇنداق دېگەنلىكىنى رىۋايەت قىلىدۇ: پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام بىر كۈنى خۇتبە ئوقۇدى، ئۇنىڭ بىلەن مۇنبەر ئۈستىدە ھەسەن ئىبنى ئەلى رەزىيەللاھۇ ئەنھۇما بىللە بار ئىدى. پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام بىردە ئۇنىڭغا قارىسا، بىردە ئادەملەرگە قارايتتى. «مېنىڭ بۇ ئوغلۇم ھەقىقەتەن ئەڭ شەرەپلىك ئىنساندۇر، ئۇنىڭ بىلەن ئاللا تائالا مۇسۇلمانلاردىن چوڭ ئىككى گۇرۇھنىڭ ئارىسىنى ياراشتۇرۇپ قويۇشى مۇمكىن» دېدى. بۇ ئىش پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام ئېيتقانداك بولدى. شاملىقلار بىلەن ئىراقلىقلار ئارىسىدا ئۇزۇنغا سۇزۇلغان ئۇرۇشلار، قورقۇنچىلىق جەڭلەر بولغاندىن كېيىن ئاللا تائالا ھەسەن ئارقىلىق ئۇلارنىڭ ئارىسىنى ياراشتۇرۇپ قويدى.

﴿ئەگەر ئۇلارنىڭ بىرى ئىككىنچىسىگە تاجاۋۇز قىلسا، تاجاۋۇز قىلغۇچى تاكى اللەنىڭ ھۆكۈمىگە قايتقانغا قەدەر (يەنى تاجاۋۇزنى توختاتقانغا قەدەر)﴾ يەنى تاكى ئاللا ۋە ئۇنىڭ پەيغەمبىرىنىڭ ھۆكۈمىگە قايتقان ھەقىقىي ئاڭلىغان ۋە ئۇنىڭغا ئىتائەت قىلغانغا قەدەر ﴿ئۇنىڭ بىلەن ئۇرۇشۇڭلار﴾ بۇ ھەقتە ئىمام بۇخارى، ئەنەس رەزىيەللاھۇ ئەنھۇنىڭ مۇنداق دېگەنلىكىنى رىۋايەت قىلىدۇ: پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام: «قېرىندىشىڭغا مەيلى ئۇ زۇلۇم قىلغۇچى بولسۇن ياكى زۇلۇم قىلىنغۇچى بولسۇن، ياردەم قىلغۇچى بولسۇن» دېدى. مەن: ئى اللە نىڭ پەيغەمبىرى! زۇلۇم قىلىنغۇچىغۇ ياردەم قىلىمەن، زۇلۇم قىلغۇچىغا قانداقمۇ ياردەم قىلىمەن؟ دېدىم. پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام: «زۇلۇم قىلغۇچىنى زۇلۇم قىلىشتىن توسساڭ، ئەنە شۇ سېنىڭ ئۇنىڭغا ياردەم قىلغۇچىڭ ھېسابلىنىدۇ» دېدى.

سەئىد ئىبنى جۇبەير مۇنداق دەيدۇ: ئەۋس قەبىلىسى بىلەن خەزرج قەبىلىسى ئارىسىدا خورما قوۋزاقلىرى ۋە ئايماقلىرى بىلەن بىر - بىرىنى ئۇرۇش ھادىسىسى يۈز بەردى. شۇنىڭ بىلەن ئاللا تائالا بۇ ئايەتنى نازىل قىلىپ مۆمىنلەرنى ئۇلارنىڭ ئارىسىنى تۈزەپ قويۇشقا بۇيرۇدى.

سۇددى مۇنداق دەيدۇ: ئەنسارىلاردىن ئىمران ئىسىملىك بىر ئادەم بار بولۇپ، ئۇنىڭ زەيد ئىسىملىك ئايالى بار ئىدى. بۇ ئايال تۇغقانلىرىنى زىيارەت قىلماقچى بولغاندا، ئۇنىڭ ئېرى ئۇنى ئۇنداق قىلىشتىن توسۇپ، ئۇنىڭ قېشىغا ئۇنىڭ تۇغقانلىرىدىن بىر ئادەمنىڭ كىرىشىگە ئۇچۇن ئۇنى ئېگىز بىر ئۆيگە سولاپ قويدى. بۇ ئايال تۇغقانلىرىغا ئادەم ئەۋەتىپ ئەھۋالنى يەتكۈزدى. ئۇنىڭ تۇغقانلىرى كېلىپ ئۇنى ئېلىپ كېتىش ئۈچۈن سولاقلق ئۆيدىن چۈشۈردى. ئېرى سىرتقا چىقىپ كەتكەن ئىدى. ئېرىنىڭ تۇغقانلىرى ياردەمگە ئادەم چاقىردى. شۇنىڭ بىلەن ئېرىنىڭ تاغىسىنىڭ بالىلىرى يېتىپ كېلىپ، بۇ ئايال بىلەن ئۇنىڭ تۇغقانلىرىنىڭ ئارىسىغا چۈشتى. ئۇلار بىر - بىرىنى ئىتتىرىشتى ۋە ئايماقلىرى بىلەن بىر - بىرىنى ئۇرۇشتى. ئاندىن ئۇلار ھەققىدە بۇ ئايەت نازىل بولدى. شۇنىڭ بىلەن پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام ئۇلارغا ئادەم ئەۋەتىپ، ئۇلارنىڭ ئارىسىنى ياراشتۇرۇپ قويدى. ئۇلارمۇ ئاللا تائالانىڭ ھۆكۈمىگە قايتتى.

﴿ئەگەر ئۇلار (اللەنىڭ ئەمرىگە) قايتسا، ئۇلارنىڭ ئارىسىنى (ھېچبىر تەرەپكە يان باسماستىن) ئادىللىق بىلەن تۈزەپ قويۇڭلار، (ھەممە ئىشتا) ئادىل بولۇڭلار، اللە ھەقىقەتەن ئادىللارنى دوست تۇتىدۇ﴾ يەنى ئۇلارنىڭ بەزىلىرى بەزى ئىشلاردا ئاشۇرۇۋەتكەن بولسا، ئۇنى ئادىللىق بىلەن توغرا بىر تەرەپ قىلىپ قويۇڭلار، ﴿اللە ھەقىقەتەن ئادىللارنى دوست تۇتىدۇ﴾.

ئىبنى ئەبۇھاتەم، ئابدۇللا ئىبنى ئەمىرى رەزىيەللاھۇ ئەنھۇمادىن پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ مۇنداق دېگەنلىكىنى رىۋايەت قىلىدۇ: «شەك - شۈبھىسىزكى، دۇنيادا ئادىللىق قىلغانلار قىيامەت كۈنى

دۇنيادا قىلغان ئادىللىقى ئۈچۈن غالىب ۋە بۈيۈك ئاللاھ تائالانىڭ ئالدىدا مەرۋايىتىنى ياسالغان مۇنبەرلەرنىڭ ئۈستىدە بولىدۇ» بۇنى ئىمام نەسائىمۇ رىۋايەت قىلغان.

﴿مۆمىنلەر ھەقىقەتەن (دىندا) قېرىنداشلاردۇر﴾ يەنى ھەممە مۆمىنلەر دىندا قېرىنداشتۇر. بۇ ھەقتە پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام مۇنداق دەيدۇ: «مۇسۇلمان مۇسۇلماننىڭ قېرىندىشىدۇر، ئۇلار بىر بىرىگە زۇلۇم قىلمايدۇ، ھالاكەتكە ئىتتىرمەيدۇ» ئىمام مۇسلىم، پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ مۇنداق دېگەنلىكىنى رىۋايەت قىلىدۇ: «بىرەر بەندە قېرىندىشىغا ياردەمچى بولسا، ئاللاھ تائالا ئۇ بەندىگە ياردەمچى بولىدۇ». ئىمام مۇسلىم يەنە پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ مۇنداق دېگەنلىكىنى رىۋايەت قىلىدۇ: «ئەگەر بىر مۇسۇلمان ئۆزىنىڭ دىنى قېرىندىشىغا ئۇ يوق يەردە دۇئا قىلسا، پەرىشتە: ئامىين (يەنى ئى ئى ئاللاھ! ئىجابەت قىلغىن)! سائىمۇ ئۇ دۇئاغا ئوخشاش دۇئا بولىسۇن! دەيدۇ». بۇ ھەقتە رىۋايەت قىلىنغان ھەدىسلەر ناھايىتى كۆپتۇر.

ئىمام مۇسلىم يەنە پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ مۇنداق دېگەنلىكىنى رىۋايەت قىلىدۇ: «مۆمىنلەر ئۆز - ئارا كۆيۈنۈش، ئۆزئارا مېھرى - شەپقەت يەتكۈزۈش ۋە ئۆزئارا سىلە - رەھىم قىلىشتا بىر تەنگە ئوخشايدۇ. ئەگەر تەننىڭ بىرەر ئەزاسىغا ئاغرىق يەتسە، تەننىڭ قالغان قىسمى قىزىتما ۋە ئۇيقۇسىزلىق بىلەن بىئارام بولىدۇ».

ئىمام بۇخارى، پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ مۇنداق دېگەنلىكىنى رىۋايەت قىلىدۇ: «مۆمىننىڭ مۆمىنگە ياردەمدە بولۇشى بىر - بىرىنى ئۆز - ئارا چىڭىتىپ تۇرىدىغان بىناغا ئوخشايدۇ» پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام بۇ مىسالنى چۈشەندۈرۈش ئۈچۈن بارماقلىرىنى بىر - بىرىگە كىرىشتۈرۈپ كۆرسەتكەن.

﴿مۆمىنلەر ھەقىقەتەن (دىندا) قېرىنداشلاردۇر، (ئۇرۇشۇپ قالسا) قېرىنداشلىرىڭلارنىڭ ئارىسىنى﴾ يەنى ئۇرۇشۇپ قالغان ئىككى گۈرۈھنىڭ ئارىسىنى ﴿تۈزەڭلار، رەھمەتكە ئېرىشىشىڭلار ئۈچۈن﴾ جىمى ئىشلىرىڭلاردا ﴿اللەدىن قورقۇڭلار﴾ ئاللاھ تائالادىن قورققان كىشىنىڭ ئاللاھ تائالانىڭ رەھمىتىگە ئېرىشىشى ئەمەلىيەتتۇر.

* * * * *

يٰۤاَيُّهَا الَّذِيْنَ ءٰمَنُوْا لَا يَسْخَرْ قَوْمٌ مِّنْ قَوْمٍ عَسَىٰ اَنْ يَّكُوْنُوْا خَيْرًا مِّنْهُمْ وَلَا نِسَاءٌ مِّنْ نِّسَاۤءِ عَسَىٰ اَنْ يَّكُنَّ خَيْرًا مِّنْهُنَّ ۗ وَلَا تَلْمِزُوْا اَنْفُسَكُمْ وَلَا تَنَابَزُوْا بِاللُّقَبِ ۗ بِيْسِ الْاَلْسُنِ الْفُسُوْقُ بَعْدَ الْاِيْمٰنِ ۗ وَمَنْ لَّمْ يَتُبْ فَاُولٰٓئِكَ هُمُ الظّٰلِمُوْنَ ﴿١١﴾

ئى مۆمىنلەر! بىر قەۋم يەنە بىر قەۋمنى (يەنى بىر جامائە يەنە بىر جامائەنى، بىر ئادەم يەنە بىر ئادەمنى) مەسخىرە قىلمىسۇن، مەسخىرە قىلىنغان قەۋم (اللەنىڭ نەزىرىدە) مەسخىرە قىلغۇچى قەۋمدىن ياخشىراق بولۇشى مۇمكىن، سىلەرنىڭ ئاراڭلاردىكى ئاياللارمۇ ئۆزئارا مەسخىرە قىلىشىمىسۇن، مەسخىرە قىلىنغۇچى ئاياللار (اللەنىڭ دەرگاھىدا) مەسخىرە قىلغۇچى ئاياللاردىن ياخشىراق بولۇشى مۇمكىن، بىر - بىرىڭلارنى ئەيىبلەمەڭلار، بىر - بىرىڭلارنى يامان لەقەم بىلەن چاقىرماڭلار، ئىماندىن كېيىن پىسقى بىلەن ئاتاش (يەنى مۆمىننى پاسىق) دەپ ئاتاش نېمىدېگەن يامان! (مۇنداق نەھىي قىلىنغان ئىشلاردىن) تەۋبە قىلمىغانلار زالىملاردۇر ﴿11﴾.

مەسخىرە قىلىش ۋە كەستىشتىن توسۇش توغرىسىدا

اللھ تائالا بۇ ئايەتتە كىشىلەرنى مەسخىرە قىلىشتىن ۋە ئۇلارنى زاغلىق قىلىپ كەستىشتىن توسىدۇ. بۇ ھەقتە ئىمام مۇسلىم، پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ مۇنداق دېگەنلىكىنى رىۋايەت قىلىدۇ: «كىبىرلىك قىلىش، دېگەنلىك ھەققە چوڭچىلىق قىلىش ۋە كىشىلەرنى ئەيىبلەشتىن ئىبارەتتۇر». يەنە بىر رىۋايەتتە: «... كىشىلەرنى كەستىشتىن ئىبارەتتۇر، دېيىلگەن. بۇ ھەدىستىكى كىبىرلىكتىن كۆزدە تۇتۇلغىنى كىشىلەرگە ھاقارەت قىلىش ۋە ئۇلارنى كەستىشتىن ئىبارەتتۇر. مۇنداق قىلىش ھارامدۇر، كەستىتىلگەن كىشىنىڭ اللھ تائالانىڭ دەرگاھىدا كەستىتكۈچىگە قارىغاندا قەدىر - قىممىتى چوڭراق بولۇشى ۋە مەسخىرە قىلغۇچىغا قارىغاندا اللھ غا سۆيۈملۈكرەك بولۇشى مۇمكىن.

شۇڭا اللھ تائالا مۇنداق دەيدۇ: ﴿ئى مۆمىنلەر! بىر قەۋم يەنە بىر قەۋمنى (يەنى بىر جامائە يەنە بىر جامائەنى، بىر ئادەم يەنە بىر ئادەمنى) مەسخىرە قىلمىسۇن، مەسخىرە قىلىنغان قەۋم (اللھنىڭ نەزىرىدە) مەسخىرە قىلغۇچى قەۋمدىن ياخشىراق بولۇشى مۇمكىن، سىلەرنىڭ ئاراڭلاردىكى ئاياللارمۇ ئۆزئارا مەسخىرە قىلىشمىسۇن، مەسخىرە قىلىنغۇچى ئاياللار (اللھنىڭ دەرگاھىدا) مەسخىرە قىلغۇچى ئاياللاردىن ياخشىراق بولۇشى مۇمكىن، بىر - بىرىڭلارنى ئەيىبلەمەڭلار﴾ يەنى كىشىلەرنى ئەيىبلەمەڭلار. ئەيىبلەش، سۇخەنچىلىك قىلىش ئەرلەرگە نىسبەتەن پەسكەشلىك ۋە لەنتى ئىشتۇر.

بۇ ھەقتە اللھ تائالا مۇنداق دېگەن: ﴿كىشىلەرنى ئەيىبلەگۈچى سۇخەنچىگە ۋاي!﴾⁽¹⁾ ﴿غەيۋەتخور، سۇخەنچى...﴾⁽²⁾ يەنى ئۇ كىشىلەرنى كەستىتىدۇ، ھەدىدىن ئاشقان ھالدا باشقىلارنى ئەيىبلەيدۇ ۋە باشقىلارنىڭ ئارىسىدا گەپ توشۇپ سۇخەنچىلىك قىلىدۇ. شۇڭا اللھ تائالا كىشىلەرنى بۇ رەزىل قىلمىشىدىن توسۇپ مۇنداق دەيدۇ: ﴿بىر بىرىڭلارنى ئەيىبلەمەڭلار﴾. ئىبنى ئابباس، مۇجاھىد، سەئىد ئىبنى جۇبەير، قەتادە، مۇقاتىل ۋە ئىبنى ھىبب قاتارلىقلار: بۇ ئايەتنىڭ مەنىسى، تەنە قىلماشلار دېگەنلىك بولىدۇ، دېدى. ﴿بىر - بىرىڭلارنى يامان لەقەم بىلەن چاقىرماڭلار﴾ يەنى ئاڭلىغان چاغدا كىشىنى ئۇسال قىلىدىغان لەقەملەر بىلەن بىر - بىرىڭلارنى چاقىرىماڭلار. ئىمام ئەھمەد، ئەبۇ جەببىر، ئىبنى زەھھاكىنىڭ مۇنداق دېگەنلىكىنى رىۋايەت قىلىدۇ: ﴿بىر بىرىڭلارنى يامان لەقەم بىلەن چاقىرماڭلار﴾ دېگەن بۇ ئايەت بىزنىڭ ھەققىمىزدە يەنى بەننى سەلەمە جەمەتى ھەققىدە نازىل بولغان. پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام مەدىنىگە كەلگەندە بىزنىڭ ئىچىمىزدىكى بارلىق ئەرلەرنىڭ ئىككى ياكى ئۈچ ئىسمى بار. پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام ئۇلاردىن بىرىنى شۇ ئىسىملارنىڭ بىرى بىلەن چاقىرسا، ئۇلار: ئى اللھ نىڭ پەيغەمبىرى! ئۇ بۇ ئىسىمدىن ئاچچىقلايدۇ، دەيتتى. شۇنىڭ بىلەن ﴿بىر بىرىڭلارنى يامان لەقەم بىلەن چاقىرماڭلار﴾ دېگەن ئايەت نازىل بولدى. بۇنى ئىمام ئەبۇ داۋۇد مۇ رىۋايەت قىلغان.

﴿ئىماندىن كېيىن پىسقى بىلەن ئاتاش (يەنى مۆمىننى پاسىق) دەپ ئاتاش نېمىدېگەن يامان!﴾ يەنى سىلەر ئىسلامغا كىرگەن ۋە ئۇنى چۈشەنگەندىن كېيىن جاھىلىيەت ئەھلى بىر - بىرىنى چاقىرغاندەك، يامان لەقەملەر بىلەن چاقىرىش، پىسقى بىلەن ئاتاش نېمىدېگەن يامان! سۈپەت ﴿مۇنداق نەھىي قىلىنغان ئىشلاردىن﴾ تەۋبە قىلمىغانلار زالىملاردۇر.﴾

* * * * *

(1) سۈرە ھۇمەزە 1 - ئايەت.

(2) سۈرە قەلەم 11 - ئايەت.

يَتَأْتِيهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا أَجْتَنِبُوا كَثِيرًا مِّنَ الظَّنِّ إِنَّ بَعْضَ الظَّنِّ إِثْمٌ وَلَا تَجَسَّسُوا وَلَا يَغْتَبِ بَعْضُكُم بَعْضًا أَنُحِبُّ أَحَدَكُمْ أَن يَأْكُلَ لَحْمَ أَخِيهِ مَيْتًا فَكَرِهْتُمُوهُ وَاتَّقُوا اللَّهَ إِنَّ اللَّهَ تَوَّابٌ

رَحِيمٌ ﴿٥٧﴾

ئى مۆمىنلەر! نۇرغۇن گۇمانلاردىن ساقلىنىڭلار (يەنى ئائىلىدىكىلىرىڭلارغا ۋە كىشىلەرگە گۇمانخورلۇق قىلماڭلار)، بەزى گۇمانلار ھەقىقەتەن گۇناھتۇر، (مۆمىنلەرنىڭ ئەيىبىنى) ئىزدىمەڭلار، بىر - بىرىڭلارنىڭ غەيۋىتىنى قىلماڭلار، سىلەرنىڭ بىرىڭلار ئۆلگەن قېرىندىشىڭلارنىڭ گۆشىنى پىيىشىنى ياقىتۇرمامسىلەر؟ ئۇنى ياقىتۇرمايسىلەر. اللە تىن قورقۇڭلار. اللە (تەۋبە قىلغۇچىلارنىڭ قىلغان) تەۋبىسىنى بەكمۇ قوبۇل قىلغۇچىدۇر، (ئۇلارغا) ناھايىتى مېھرىبانىدۇر ﴿٥٧﴾.

گۇمان قىلىشتىن توسۇش توغرىسىدا

اللە تائالا بۇ ئايەتتە مۆمىن بەندىلىرىنى ئائىلىدىكىلەرگە، تۇغقانلارغا ۋە كىشىلەرگە ئورۇنسىز تۆھمەت قىلىش ۋە خىيانەت قىلىش سەۋەبى بولدىغان نۇرغۇن گۇمانلارنى قىلىشتىن توسىدۇ. چۈنكى، ئۇنىڭ بەزىسى ئېغىر گۇناھتۇر. گۇناھكار بولۇپ قېلىشتىن ساقلىنىش ئۈچۈن نۇرغۇن ئورۇنسىز گۇمانلاردىن ساقلىنىش كېرەك. مۆمىنلەرنىڭ خەلىپىسى ئۆمەر ئىبنى خەتتاب رەزىيەللاھۇ ئەنھۇ مۇنداق دېگەن: قېرىندىشىڭنىڭ ئاغزىدىن چىققان ھەر قانداق سۆزنى ياخشى گۇمان قىلغىن، سەنمۇ ئۇ سۆز ئۈچۈن ياخشىلىقتا نېسىۋەڭنى ئالسەن.

ئىمام مالىك، ئەبۇ ھۈرەيرە رەزىيەللاھۇ ئەنھۇدىن پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ مۇنداق دېگەنلىكىنى رىۋايەت قىلىدۇ: «گۇمان قىلىشتىن ساقلىنىڭلار، گۇمان ھەقىقەتەن ئەڭ يالغان سۆزدۇر. بىر - بىرىڭلارنىڭ ئەيىبىنى ئىزدىمەڭلار، ئۇنى ئۇ ئوقۇشنى تەلەپمۇ قىلماڭلار ئۆزئارا بەسلىشىمەڭلار، ھەسەت قىلىشىماڭلار، دۈشمەنلەشمەڭلار ۋە ئاداۋەتلەشمەڭلار، قېرىنداشلارچە اللە نىڭ بەندىلىرى بولۇڭلار». بۇ ھەدىسنى ئىمام بۇخارى، مۇسلىم ۋە ئەبۇ داۋۇد قاتارلىقلارمۇ رىۋايەت قىلغان.

ئىمام مۇسلىم ۋە تىرمىزى، ئەنەس رەزىيەللاھۇ ئەنھۇ پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ مۇنداق دېگەنلىكىنى رىۋايەت قىلىدۇ: «ئاراڭلاردىكى سىلە - رەھىمنى ئۈزۈپ قويماڭلار، ئۆز ئارا ئاداۋەتلەشمەڭلار، دۈشمەنلەشمەڭلار ۋە ھەسەت قىلىشىماڭلار، قېرىنداشلارچە اللە نىڭ بەندىلىرى بولۇڭلار. قېرىندىشىڭغا ئاداۋەت تۇتۇپ، ئۇنى ئۈچ كۈندىن ئارتۇق تاشلىۋېتىشى مۇسۇلمانغا ھالال ئەمەس».

«مۆمىنلەرنىڭ ئەيىبىنى ئىزدىمەڭلار» بۇ ھەقتە ئىمام بۇخارى پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ مۇنداق دېگەنلىكىنى رىۋايەت قىلىدۇ: «بىر - بىرىڭلارنىڭ ئەيىبىنى ئىزدىمەڭلار، ئۇنى ئوقۇشنى تەلەپ قىلماڭلار، ئۆز ئارا دۈشمەنلەشمەڭلار ۋە ئاداۋەتلەشمەڭلار، قېرىنداشلارچە اللە نىڭ بەندىلىرى بولۇڭلار».

«بىر - بىرىڭلارنىڭ غەيۋىتىنى قىلماڭلار» بۇ ئايەت غەيۋەت قىلىشتىن توسقان ئايەتتۇر. ئىمام ئەبۇ داۋۇد، ئەبۇ ھۈرەيرە رەزىيەللاھۇ ئەنھۇنىڭ مۇنداق دېگەنلىكىنى رىۋايەت قىلىدۇ، پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامدىن: ئى اللە نىڭ پەيغەمبىرى! غەيۋەت دېگەن نېمە؟ دەپ سورالغاندا، پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام ئۇنى چۈشەندۈرۈپ: «غەيۋەت قېرىندىشىڭنى ئۇ يامان كۆرىدىغان نەرسە بىلەن تىلغا ئېلىشىڭدۇر» دېگەن. ئۇنىڭدىن: ئېيتقىنكى، ئەگەر مەن دېگەن سۈپەت قېرىندىشىمدا تېپىلسىچۇ؟ دەپ سورالغاندا، پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام: «ئەگەر سەن دېگەن نەرسە ئۇنىڭدا تېپىلسا، ھەقىقەتەن ئۇنىڭ

غەيۇنتىنى قىلغان بولسىن، ئەگەر سەن دېگەن نەرسە ئۇنىڭدا تېپىلمىسا، ھەقىقەتەن ئۇنىڭغا بوھتان چاپلىغان بولسىن» دېگەن. بۇ ھەدىسىنى ئىمام تىرمىزىمۇ رىۋايەت قىلغان.

غەيۇت قاتتىق چەكلەنگەن، شۇڭا بۈيۈك ۋە يۈكسەك ئىسمى ئۇلۇك ئىنساننىڭ گۆشىنى يېيىشكە ئوخشىتىپ مۇنداق دەيدۇ: «سىلەرنىڭ بىرىڭلار ئۆلگەن قېرىندىشىڭلارنىڭ گۆشىنى يېيىشنى ياقىتۇرمىسىڭلاردەك غەيۇتەنمۇ شەرىئەتتە ياقىتۇرماڭلار. چۈنكى، غەيۇتە قىلىشنىڭ ئازابى ئۆلۈك ئىنسانلارنىڭ گۆشىنى يېيىشنىڭ ئازابىدىن قاتتىقتۇر. بۇ تەمسىل ئىنسانلارنى غەيۇتە قىلىشتىن يىرگەندۈرۈش ۋە ئۇنىڭدىن قورقۇتۇش ئۈچۈن بايان قىلىنغاندۇر. بۇ ھەقتە پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام سوغات بېرىپ، ئاندىن ئۇنى ياندۇرۇۋالغان كىشىنى مىسال قىلىپ مۇنداق دېگەن: «بەرگەن سوغاتنى ياندۇرۇۋالغۇچى قۇسۇپ ئاندىن قۇسۇقنى قايتا ئىچكەن ئىتقا ئوخشايدۇ» پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام: «يامان ئىش ھەقىقەتەن بىزگە ئۆلگە بولالمايدۇ» دېگەن.

ئىمام بۇخارى، مۇسلىم، تىرمىزى ۋە ئەھمەد قاتارلىقلار پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ ۋىدالىشىش خۇتبىسىدە مۇنداق دېگەنلىكىنى رىۋايەت قىلغان: «شەك - شۇبھىسىزكى، بىر - بىرىڭلارنىڭ قېنىنى تۆكۈش، مال - مۈلۈكىڭلارنى ئېلىۋېلىش ۋە ئابىرۇيۇڭلارنى تۆكۈش بۇ كۈنۈڭلار، بۇ ئېيىڭلار ۋە بۇ شەھىرىڭلارنىڭ ھۆرمىتىنى قىلماسلىق ھارام بولغىنىغا ئوخشاش ھارامدۇر».

ئىمام ئەبۇ داۋۇد، ئەبۇ ھۈرەيرىدىن پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ مۇنداق دېگەنلىكىنى رىۋايەت قىلىدۇ: «ھەر قانداق بىر مۇسۇلمانغا يەنە بىر مۇسۇلماننىڭ مال - مۈلكىنى ئېلىۋېلىش، ئابىرۇيىنى تۆكۈش ۋە قېنىنى تۆكۈش ھارامدۇر. ئىنسانغا مۇسۇلمان قېرىندىشىنى كەمسىتىش يېتەرلىك يامانلىقتۇر (يەنى گۇناھتۇر)».

ھاپىز ئەبۇ يەئلا، ئەبۇ ھۈرەيرىنىڭ تاغىسىنىڭ ئوغلىنىڭ مۇنداق دېگەنلىكىنى رىۋايەت قىلىدۇ: مائىز پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ قېشىغا كېلىپ: ئى ئى ئى نىڭ پەيغەمبىرى! مەن زىنا قىلىپ سالدىم، دېگەندە پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام ئۇنىڭغا: ئارقىسىنى قىلىۋالدى. ھەتتا ئۇ سۆزىنى تۆت قېتىم تەكرارلىدى، بەشىنچى قېتىمدا پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام: «زىنا قىلدىڭمۇ؟» دېدى. ئۇ: ھەئە، دېدى. پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام: «زىنانىڭ نېمىلىكىنى بىلمەسەن؟» دېدى. ئۇ: ھەئە، بىر ئادەم ئايالغا ھالال يول بىلەن (يەنى نىكاھ بىلەن) كېلىدۇ، بىراق مەن ئۇنىڭغا ھارام بىلەن (يەنى نىكاھسىز) كەلدىم، دېدى. پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام: «بۇ سۆزۈڭ بىلەن نېمە دېمەكچىسەن؟» دېگەندە، ئۇ: مېنى گۇناھىمدىن پاڭلاپ قويۇشۇڭنى تەلەپ قىلىمەن، دېدى. پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام: «ئۇ نەرسەڭنى ئۇنىڭ ئۇ يېرىگە خۇددى سۈرمە پىلىكى سۈرمە قۇتىسىغا ياكى سۇ تارتىش چىلىكىنىڭ ئارغامچىسى قۇدۇققا كىرىپ كەتكەندەك كىرگۈزدىڭمۇ؟» دېگەندە، ئۇ: ھەئە، ئى ئى نىڭ پەيغەمبىرى! دېدى. شۇنىڭ بىلەن پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام ئۇنى چالما - كېسەك قىلىشقا بۇيرۇدى. ئاندىن ئۇ چالما - كېسەك قىلىندى. پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام ئىككى ئادەمنىڭ بىر - بىرىگە: بۇ ئادەمگە قارىماسەن، ئى ئى نىڭ گۇناھىنى ياپقان تۇرسا، ئۇنىڭ كۆڭلى ئۇنى ئارامغا قويماي تاكى ئۇ، ئىت چالما - كېسەك قىلىنغاندەك چالما - كېسەك قىلىنىپ كەتتى. دېيىشۋاتقانلىقىنى ئاڭلاپ قالدى. ئاندىن پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام يولنى داۋام قىلىپ بىر ئېشەكنىڭ ئۆلۈكىنىڭ يېنىدىن ئۆتۈپ كېتىۋاتقاندا: «پالانى بىلەن پۇستانى قېنى؟ سىلەر ئىككىڭلار چۈشۈپ بۇ ئېشەكنىڭ تېپىدىن يەڭلار» دېدى. ئۇ ئىككىسى: ئى ئى نىڭ پەيغەمبىرى! ئى ئى ساڭا مەغپىرەت قىلسۇن، بۇ يېيىلمەمدۇ؟ دېدى. پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام: «ھازىر قېرىندىشىڭلارنى چىشلەپ تارتقىڭلار

بۇنى يېيىشتىنمۇ ئېغىر گۇناھتۇر، مېنىڭ جېنىم ئىلكىدە بولغان زاتىم بىلەن قەسەمكى، مائىز ھازىر ئەلۋەتتە جەننەتنىڭ ئۆستەڭلىرىدە چۆمۈلەۋاتىدۇ» دېدى.

ئىمام ئەھمەد، جابىر ئىبنى ئابدۇللاھ رەزىيەللاھۇ ئەنھۇمانىڭ مۇنداق دېگەنلىكىنى رىۋايەت قىلىدۇ: بىز پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام بىلەن بىرگە ئىدۇق، توساتتىنلا تاپنىڭ سېسىق پۇرىقى كەلدى، پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام: «بۇ پۇراقنىڭ نېمىلىكىنى بىلەمسىلەر؟ بۇ كىشىلەرنىڭ غەيۋىتىنى قىلىدىغانلارنىڭ سېسىق پۇرىقىدۇر» دېدى.

غەيۋەتخور بىلەن سۇخەنچىنىڭ تەۋبە قىلىش يولى توغرىسىدا

﴿اللَّهُ دَسَنُ قورقۇڭلار﴾ يەنى اللە سىلەرنى بۇيرۇغان ئىشلارنى قىلىپ ۋە مەنئى قىلغان ئىشلاردىن يېنىپ، اللە غا تەقۋادارلىق قىلىڭلار، اللە نىڭ سىلەرنى كۆزىتىپ تۇرىدىغانلىقىنى ئېسىڭلاردىن چىقارماڭلار ۋە ئۇنىڭدىن قورقۇڭلار. ﴿اللَّهُ تەۋبە قىلغۇچىلارنىڭ قىلغان تەۋبىسىنى بەكمۇ قوبۇل قىلغۇچىدۇر، (ئۇلارغا) ناھايىتى مېھرىبانىدۇر﴾ يەنى اللە تائالا تەۋبە قىلغان كىشىنىڭ تەۋبىسىنى بەكمۇ قوبۇل قىلغۇچىدۇر، اللە تائالا تەرەپكە قايتقان ۋە ئۇنىڭغا تايانغان كىشىگە ناھايىتى مېھرىبانىدۇر.

كۆپ ساندىكى ئۆلىمالار: كىشىلەرنىڭ غەيۋىتىنى قىلغۇچىنىڭ تەۋبە قىلىشتىكى بىردىن - بىر يولى ئۇ غەيۋەت قىلىشتىن قەتئى توختىشى ۋە قايتا غەيۋەت قىلماسلىققا بەل باغلىشى كېرەك، دەيدۇ. ئۆتۈپ كەتكەن غەيۋەتكە پۇشايىمان قىلىش، تەۋبە قىلىش ئۈچۈن شەرت قىلىنمىدۇ؟ دېگەن مەسىلىدە تالاش - تارتىش بار. ئۆلىمالار يەنە: غەيۋەتخور غەيۋىتىنى قىلغان كىشىدىن گۇناھىنى كەچۈرۈشىنى تىلىشى كېرەك دەيدۇ. باشقا ئۆلىمالار: غەيۋەتخورنىڭ تەۋبە قىلىشى ئۈچۈن غەيۋىتىنى قىلغان كىشىدىن گۇناھىنى كەچۈرۈشىنى تىلىشى شەرت قىلىنمايدۇ، چۈنكى، ئۇنى ئۇنىڭغا بىلدۈرسە، ئۇ ئۇنىڭ غەيۋىتىنى قىلغانلىقىنى بىلمىگەن چاغدىكىدىن بەكرەك ئەزىيەت چېكىشى مۇمكىن دەپ قارايدۇ. ئۇنداقتا ئۇنىڭ تەۋبە قىلىش يولى شۇكى، ئۇ ئۇنىڭ غەيۋىتىنى قىلغان سورۇنلاردا ئۇنى ماختىشى، ئۇنىڭ ھەققىدە قىلىنغان غەيۋەتنى كۈچىنىڭ يېتىشچە، رەت قىلىشى كېرەك. شۇنداق قىلغاندا غەيۋەت بىلەن ماختاش باراۋەر بولۇپ، ئىلگىرىكى غەيۋەتنىڭ گۇناھىدىن پاكالانغىلى بولىدۇ.

* * * * *

يَا أَيُّهَا النَّاسُ إِنَّا خَلَقْنَاكُمْ مِنْ ذَكَرٍ وَأُنْثَىٰ وَجَعَلْنَاكُمْ شُعُوبًا وَقَبَائِلَ لِتَعَارَفُوا إِنَّ أَكْرَمَكُمْ

عِنْدَ اللَّهِ أَتَقْوَىٰ إِنَّ اللَّهَ عَلِيمٌ خَبِيرٌ ﴿١٣﴾

ئى ئىنسانلار! سىلەرنى بىز ھەقىقەتەن بىر ئەر، بىر ئايالدىن، (ئادەم بىلەن ھەۋۋادىن ئىبارەت) بىر ئاتا بىر ئانىدىن ياراتتۇق. ئۆز ئارا تونۇشۇشۇڭلار ئۈچۈن سىلەرنى نۇرغۇن مىللەت ۋە ئۇرۇق قىلدۇق، ھەقىقەتەن ئەڭ تەقۋادار بولغانلىرىڭلار اللەنىڭ دەرىگاھىدا ئەڭ ھۆرمەتلىك ھېساپلىنىشىلەر (يەنى كىشىلەرنىڭ بىر - بىرىدىن ئارتۇق بولۇشى نەسەب بىلەن ئەمەس، تەقۋادارلىق بىلەن بولىدۇ)، اللە ھەقىقەتەن ھەممىنى بىلگۈچىدۇر، ھەممىدىن خەۋەرداردۇر ﴿13﴾.

پۈتۈن ئىنسانلارنىڭ ئادەم بىلەن ھەۋۋانىڭ بالىلىرى ئىكەنلىكى توغرىسىدا

اللە تائالا بۇ ئايەتتە ئىنسانلارغا ئۇلارنى بىر ئىنساندىن ياراتقانلىقىنى، شۇ ئىنساندىن ئۇنىڭ جۈپىتىنى ياراتقانلىقىنى يەنى ئۇلارنى ئادەم ئەلەيھىسسالام بىلەن ھەۋۋادىن ياراتقانلىقىنى خەۋەر قىلىدۇ.

اللہ تائالا ئۇلارنى نۇرغۇن مىللەت، ئۇرۇق، قەبىلە ۋە جەمەت قىلىپ ياراتتى. ئىنسانلارنىڭ ھەممىسى ئادەم ئەلەيھىسسالام بىلەن ھەۋۋا ئەلەيھىسسالامنىڭ لايدىن يەنى تۇپراقتىن يارىتىلغانلىقىغا نىسبەتەن شان - شەرەپتە باراۋەردۇر. ئۇلار پەقەت دىننىي ئىشلاردا بىر - بىرىدىن پەرقلىقتۇر، ئۇ بولسىمۇ اللہ غا ئىتائەت قىلىش ۋە پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامغا ئەگىشىشتىن ئىبارەتتۇر. شۇنىڭ ئۈچۈن اللہ تائالا غەيۋەت قىلىشنى، كىشىلەرنىڭ بىر - بىرىنى كەمسىتىشنى چەكلىگەندىن كېيىن، ئۇلارنىڭ ئىنسانلىقتا ھەممىسىنىڭ باراۋەر ئىكەنلىكى ئەسلىتىپ مۇنداق دەيدۇ: ﴿ئى ئىنسانلار! سىلەرنى بىز ھەقىقەتەن بىر ئەر، بىر ئايالدىن، (ئادەم بىلەن ھەۋۋادىن ئىبارەت) بىر ئاتا بىر ئانىدىن ياراتتۇق ئۆز ئارا تونۇشۇشۇڭلار ئۈچۈن سىلەرنى نۇرغۇن مىللەت ۋە ئۇرۇق قىلدۇق﴾ يەنى ھەر بىر ئادەم ئۆزىنىڭ ئۇرۇقىغا قايتىش ئارقىلىق ئۇلارنىڭ ئارىسىدا ئۆز ئارا تونۇشۇش ھاسىل بولۇشى ئۈچۈن شۇنداق قىلدۇق. مۇجاھىد غالىب ۋە بۈيۈك اللہ نىڭ: ﴿ئۆز ئارا تونۇشۇشۇڭلار ئۈچۈن﴾ دېگەن ئايتىنى بۇ تونۇشۇش خۇددى پالانى پالانىنىڭ ئوغللىدۇر، پۇستانى قەبىلىدىندۇر دېيىلگەندەك تونۇشنى كۆرسىتىدۇ، دەپ تەپسىر قىلدى. سۇفيان سەۋرى مۇنداق دەيدۇ: ھەممىسى قەبىلىسىگە مەنسۇپ ئەرەبلەر ئۆز يۇرتلىرىغا نىسبەت بېرىلەتتى، ھىجاز ئەرەبلىرى بولسا ئۆز قەبىلىرىگە نىسبەت بېرىلەتتى.

ھۆرمەتنىڭ تەقۋالىق بىلەن بولىدىغانلىقى توغرىسىدا

﴿ھەقىقەتەن ئەڭ تەقۋادار بولغانلىرىڭلار اللەنىڭ دەرگاھىدا ئەڭ ھۆرمەتلىك ھېساپلىنىسىلەر﴾ يەنى كىشىلەرنىڭ بىر - بىرىدىن ئارتۇق بولۇشى نەسەب بىلەن ئەمەس، تەقۋادارلىق بىلەن بولىدۇ﴾ يەنى سىلەرنىڭ اللە نىڭ دەرگاھىدا بىر بىرىڭلاردىن ئارتۇق بولۇشۇڭلار نەسەب بىلەن ئەمەس، پەقەت تەقۋادارلىق بىلەن بولىدۇ، بۇ ھەقتە پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامدىن نۇرغۇن ھەدىسلەر رىۋايەت قىلىنغان. ئىمام بۇخارى، ئەبۇ ھۈرەيرە رەزىيەللاھۇ ئەنھۇنىڭ مۇنداق دېگەنلىكىنى رىۋايەت قىلىدۇ: پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامدىن: قايسى ئىنسان ئەڭ ھۆرمەتلىكتۇر؟ دەپ سورالغاندا، ئۇ: «ئۇلارنىڭ ئەڭ تەقۋادار بولغانلىرى اللە تائالانىڭ دەرگاھىدا ئەڭ ھۆرمەتلىكتۇر» دەپ جاۋاب بېرىدۇ. ساھابىلار: سەندىن بۇ ھەقتە سورىمىدۇق، دېدى. ئۇ: «اللە تائالانىڭ پەيغەمبىرى يۈسۈف ئەڭ ھۆرمەتلىك ئىنساندۇر. ئۇ اللە نىڭ پەيغەمبىرى ياقۇبنىڭ ئوغلى، ياقۇب اللە نىڭ پەيغەمبىرى ئىسھاقنىڭ ئوغلىدۇر، ئىسھاق اللە نىڭ دوستى ئىبراھىمنىڭ ئوغلىدۇر» دەيدۇ. ئۇلار يەنە: سەندىن بۇ ھەقتە سورىمىدۇق، دېدى. ئۇ: «ئۇنداقتا سىلەر مەندىن ئەرەبلەرنىڭ ياخشىلىرى توغرىسىدا سورالغانمىسىلەر؟» دەيدۇ. ئۇلار: ھەئە، دەيدۇ. ئۇ: «سىلەردىن جاھىلىيەت دەۋرىدە ياخشى بولغانلار، ئەگەر ئۇلار دىندا ئالىم بولسا، ئىسلامدىمۇ ياخشىلاردۇر» دەيدۇ.

ئىمام مۇسلىم، ئەبۇ ھۈرەيرە رەزىيەللاھۇ ئەنھۇدىن پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ مۇنداق دېگەنلىكىنى رىۋايەت قىلىدۇ: «اللە تائالا ھەقىقەتەن سىلەرنىڭ تاشقى كۆرۈنۈشىڭلار ۋە مال - مۈلكۈڭلارغا قارىمايدۇ، ئۇ پەقەت سىلەرنىڭ دىلىڭلارغا ۋە ئەمەللىرىڭلارغا قارايدۇ».

ئىبنى ئەبۇ ھاتم، ئىبنى ئۆمەر رەزىيەللاھۇ ئەنھۇمانىڭ مۇنداق دېگەنلىكى رىۋايەت قىلىدۇ: مەككە پەتىھى بولغان كۈنى پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام قەسۋا ئىسمىلىك تۆگىسىنىڭ ئۈستىدە تۇرۇپ كەتتى، تاۋاپ قىلىپ، رۈكىئەلارغا قولىدىكى ئەگمەچ ھاسسىنى تەككۈزدى. ئۇ مەسچىتتە تۆگىسىنى چۆكتۈرىدىغان جاي تاپالماي ئاخىرى ئادەملەرنىڭ قولىرىغا دەسسەپ تۇرۇپ تۆگىدىن چۈشتى. ئۇ تۆگىنى سىرتقا ئېلىپ چىقىپ، سۇ ئېقىنى ئىچىدە چۆكتۈردى. ئاندىن پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام تۆگىسىنىڭ ئۈستىدە تۇرۇپ

ئادەملەرگە خۇتبە سۆزلىدى. ئۇ ئالدى بىلەن ئاللا تائالاغا لايىق رەۋىشتە ھەمدۇسانا ئوقۇدى، ئاندىن مۇنداق دېدى: «ئى ئىنسانلار! شەك - شۈبھىسىزكى، ئاللا تائالا ئىچىڭلاردىكى جاھىلىيەت دەۋرىدىكى كىيىلىكنى، ئاتا - بوۋىلار بىلەن پەخىرلىنىشنى يوقاتتى. ئىنسانلار ئىككىگە بۆلۈنىدۇ: بىرى ياخشى، تەقۋادار، ئاللا نىڭ نەزىرىدە ئەڭ ھۆرمەتلىك ئادەمدۇر، يەنە بىرى ئەسكى، بەتەخت، ئاللا تائالانىڭ نەزىرىدە ئەڭ پەسكەش ئادەمدۇر. غالىب ۋە بۈيۈك ئاللا مۇنداق دەيدۇ: ﴿ئى ئىنسانلار! سىلەرنى بىز ھەقىقەتەن بىر ئەر، بىر ئايالدىن، (ئادەم بىلەن ھەۋۋادىن ئىبارەت) بىر ئاتا بىر ئانىدىن ياراتتۇق ئۆز ئارا تونۇشۇشۇڭلار ئۈچۈن سىلەرنى نۇرغۇن مىللەت ۋە ئۇرۇق قىلدۇق، ھەقىقەتەن ئەڭ تەقۋادار بولغانلىرىڭلار ئاللا نىڭ دەرگاھىدا ئەڭ ھۆرمەتلىك ھېساپلىنىسىلەر (يەنى كىشىلەرنىڭ بىر - بىرىدىن ئارتۇق بولۇشى نەسەب بىلەن ئەمەس، تەقۋادارلىق بىلەن بولىدۇ)، ئاللا ھەقىقەتەن ھەممىنى بىلگۈچىدۇر، ھەممىدىن خەۋەرداردۇر﴾ مەن سۆزۈمنى مۇشۇنىڭ بىلەن تۈگىتىمەن، ئاللا تائالادىن ئۆزۈمگە سىلەرگە ۋە مەغپىرەت تىلەيمەن».

﴿ئاللا ھەقىقەتەن ھەممىنى بىلگۈچىدۇر، ھەممىدىن خەۋەرداردۇر﴾ يەنى ئاللا تائالا سىلەرنىڭ ھەممە ئەھۋالىڭلارنى تولۇق بىلىپ تۇرغۇچىدۇر، ھەممە ئىشلىرىڭلاردىن تولۇق خەۋەرداردۇر، ئۇ خالىغان كىشىنى ھىدايەت قىلىدۇ. خالىغان كىشىنى گۇمراھ قىلىدۇ. خالىغان كىشىگە رەھمەت قىلىدۇ، خالىغان كىشىنى ئازابلايدۇ. خالىغان كىشىنى خالىغان كىشىدىن پەزىلىدە ئارتۇق قىلىدۇ. ئاللا ھەممىدە ھېكمەت بىلەن ئىش قىلغۇچىدۇر، ھەممىنى ئوبدان بىلگۈچىدۇر ۋە ھەممىدىن تولۇق خەۋەرداردۇر.

نىكاھتا باراۋەرلىك⁽¹⁾ شەرت قىلىنمايدۇ دېگەن دېگەن قاراشتىكى ئۆلىمالار بۇ ئايىتى كەرىمنى ۋە بۇ ھەدىس شېرىپلەرنى دەلىل قىلىدۇ. ئۇلار: ئاللا تائالانىڭ ﴿ھەقىقەتەن ئەڭ تەقۋادار بولغانلىرىڭلار ئاللا نىڭ دەرگاھىدا ئەڭ ھۆرمەتلىك ھېساپلىنىسىلەر (يەنى كىشىلەرنىڭ بىر - بىرىدىن ئارتۇق بولۇشى نەسەب بىلەن ئەمەس، تەقۋادارلىق بىلەن بولىدۇ)﴾ دېگەن ئايىتى بولغانلىقى ئۈچۈن نىكاھتا دىندىن باشقىسى شەرت قىلىنمايدۇ، دەپ قارايدۇ.

* * * * *

﴿قَالَتِ الْأَعْرَابُ ءَأَمَّنَّا ۗ قُلْ لِمَ تُؤْمِنُونَ وَلَكِن قُولُوا أَسْلَمْنَا وَلَمَّا يَدْخُلِ الْإِيمَانُ فِي قُلُوبِكُمْ ۗ وَإِن تُطِيعُوا اللَّهَ وَرَسُولَهُ لَا يَلِتْكُمْ مِّنْ أَعْمَالِكُمْ شَيْئًا ۗ إِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَّحِيمٌ ﴿١٤﴾ إِنَّمَا الْمُؤْمِنُونَ الَّذِينَ ءَامَنُوا بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ ۗ لَمْ يَرْتَابُوا وَجَاهَدُوا بِأَمْوَالِهِمْ وَأَنفُسِهِمْ فِي سَبِيلِ اللَّهِ ۗ أُولَٰئِكَ هُمُ الصَّادِقُونَ ﴿١٥﴾ قُلْ أَتَعْلَمُونَ ۗ اللَّهُ بَدِيعِكُمْ ۗ وَاللَّهُ يَعْلَمُ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ ۗ وَاللَّهُ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ ﴿١٦﴾ يَمْئُونُ عَلَيْكَ أَنِ اسْلَمُوا ۗ قُلْ لَا تَمُنُّوا عَلَيَّ إِسْلَمَكُمُ ۗ بَلِ اللَّهُ يَمُنُّ عَلَيْكُمْ أَنِ هَدَيْتُكُمْ لِلْإِيمَانِ ۗ إِن كُنْتُمْ صَادِقِينَ ﴿١٧﴾ إِنَّ اللَّهَ يَعْلَمُ غَيْبَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ ۗ وَاللَّهُ بَصِيرٌ بِمَا تَعْمَلُونَ ﴿١٨﴾﴾

(1) بۇنىڭدىن قىز - ئوغۇلنىڭ ياش قۇرام، مال - مۈلۈك، نەسەب ۋە باشقا جەھەتتىن باراۋەر بولۇشى كۆزدە تۇتۇلىدۇ.

ئەئرابلار: «ئىمان ئېيتتۇق» دەيدۇ، (ئۇلارغا) ئېيتقىنىكى، «(تېخى) ئىمان ئېيتىمىدىڭلار ۋە لېكىن سىلەر بويىۋىندۇق دەڭلار، ئىمان تېخى دىلىڭلارغا كىرمىدى، ئەگەر سىلەر اللەغا ۋە ئۇنىڭ پەيغەمبىرىگە ئىتائەت قىلساڭلار، اللە سىلەرنىڭ ئەمەلىڭلاردىن ھېچ نەرسىنى كېمەيتىۋەتمەيدۇ، اللە ھەقىقەتەن (مۆمىنلەرگە) ناھايىتى مەغپىرەت قىلغۇچىدۇر، (ئۇلارغا) ناھايىتى مېھرىبانىدۇر»⁽¹⁴⁾. شۇبھىسىزكى، (ھەقىقىي) مۆمىنلەر اللەغا ۋە ئۇنىڭ پەيغەمبىرىگە ئىمان كەلتۈرگەن، ئاندىن (ئىماندا) شەك كەلتۈرمىگەن، ماللىرى بىلەن، جانلىرى بىلەن اللەنىڭ يولىدا جىھاد قىلغانلاردۇر، ئەنە شۇلار (ئىمان دەۋاسىدا) راستچىلاردۇر»⁽¹⁵⁾. (ئى مۇھەممەد!) ئېيتقىنىكى، «اللەغا دىنىڭلارنى (يەنى دىنىڭلارنى دىلىڭلارنىڭ تەستىق قىلغانلىقىنى) خەۋەر قىلامسىلەر؟ ھالبۇكى، اللە ئاسمانلاردىكىنى ۋە زېمىندىكىنى بىلىپ تۇرىدۇ، اللە ھەممە نەرسىنى بىلگۈچىدۇر»⁽¹⁶⁾. ئۇلار ساڭا مۇسۇلمان بولغانلىقىنى مىننەت قىلىدۇ، (ئۇلارغا) «سىلەر ماڭا مۇسۇلمان بولغانلىقىڭلارنى مىننەت قىلماڭلار، بەلكى اللە سىلەرنى ئىمانغا ھىدايەت قىلغانلىقىنى مىننەت قىلىدۇ، ئەگەر سىلەر راست (مۆمىن) بولساڭلار» دېگىن⁽¹⁷⁾. اللە ھەقىقەتەن ئاسمانلاردىكى ۋە زېمىندىكى غەيبىنى بىلىپ تۇرىدۇ، اللە سىلەرنىڭ قىلىۋاتقان ئىشىڭلارنى كۆرۈپ تۇرغۇچىدۇر»⁽¹⁸⁾.

مۆمىن بىلەن مۇسۇلماننىڭ ئارىسىدىكى پەرق توغرىسىدا

اللە تائالا ئەمدىلا ئىسلامغا كىرگەن ئەئرابلارنىڭ ئۆزلىرىگە ئىمان دەرىجىسىنى دەۋا قىلغانلىقىنى ئەيىبلەپ ۋە تېخى ئۇلارنىڭ دىللىرىدا ئىماننىڭ ئورنىمىغانلىقىنى بايان قىلىپ مۇنداق دەيدۇ: «ئەئرابلار: «ئىمان ئېيتتۇق» دەيدۇ، (ئۇلارغا) ئېيتقىنىكى، «(تېخى) ئىمان ئېيتىمىدىڭلار ۋە لېكىن سىلەر بويىۋىندۇق دەڭلار، ئىمان تېخى دىلىڭلارغا كىرمىدى» بۇ ئايەت كەرىمدىن ئىماننىڭ ئىسلامغا قارىغاندا خاسراق ئىكەنلىكىنى بىلىۋالغىلى بولىدۇ. بۇ، سۈننى ئەقىدىسىدىكى مۇسۇلمانلارنىڭ تۇتقان يولىدۇر. بۇنىڭغا يەنە جىبرىئىل ئەلەيھىسسالامنىڭ ھەدىسى دەلىل بولالايدۇ. ئۇ دەسلەپتە ئىسلامنىڭ نېمە ئىكەنلىكىنى، ئاندىن ئىماننىڭ نېمە ئىكەنلىكىنى، ئاندىن ئېھساننىڭ نېمە ئىكەنلىكىنى سوراپ ئاممىبايلىقتىن خاسلىققا، خاسلىقتىن تېخىمۇ خاسراققا تەرەققىي قىلغان ئىدى.

ئىمام ئەھمەد، سەئىد ئىبنى ئەبۇ ۋەققاس رەزىيەللاھۇ ئەنھۇمانىڭ مۇنداق دېگەنلىكىنى رىۋايەت قىلىدۇ: پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام نۇرغۇن ئادەمگە خەزىنىدىن بىر نەرسىلەرنى تارقىتىپ بەردى، ئەمما بىر بولسا ھېچ نەرسە بەرمىدى. شۇنىڭ بىلەن سەئىد رەزىيەللاھۇ ئەنھۇ: ئى اللە نىڭ پەيغەمبىرى! پالانى، پالانى قاتارلىق كىشىلەرگە بەردىڭ، ئەمما پالانىغا ھېچ نەرسە بەرمىدىڭ، ۋاھالەنكى ئۇ مۆمىندۇر، دىۋىدى، پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام: «بەلكى مۇسۇلماندۇر» دېدى. سەئىد رەزىيەللاھۇ ئەنھۇ ئۇ سۆزنى تا ئۈچ قېتىم تەكرارلىدى، پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام بولسا ھەر قېتىمدا «بەلكى مۇسۇلماندۇر» دەۋەردى. ئاندىن پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام «مەن خالىغان ئادەملەرگە نەرسە بېرىمەن، ئۇلاردىن ماڭا ئەڭ سۆيۈملۈك بولغان كىشىنى قالدۇرۇپ قويىمەن، ئۇنىڭغا ئۇنىڭ دوزاخقا دۈم چۈشۈپ كېتىشىدىن قورققانلىقىم ئۈچۈن، ھېچ نەرسە بەرمەيمەن» دېدى. بۇ ھەدىسىنى ئىمام بۇخارى ۋە مۇسلىمۇ رىۋايەت قىلغان. پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام ھەقىقەتەن مۆمىن بىلەن مۇسۇلماننىڭ ئارىسىنى پەرقلىۋىدۇ. بۇ ئىماننىڭ ئىسلامغا قارىغاندا خاسراق ئىكەنلىكىنى بىلدۈرىدۇ.

بۇ پاكىتلار بۇ ئايەتتە تىلغا ئېلىنغان ئەنە شۇ ئەئرابلارنىڭ مۇناپىق ئەمەسلىكىنى، ئۇلارنىڭ پەقەت مۇسۇلمان بولغانلىقىنى، ئىماننىڭ ئۇلارنىڭ دىللىرىغا مۇستەھكەم ئورنىمىغانلىقىنى، ئۇلار بولسا

ئۆزلىرىگە ئۆزلىرى يەتكەن دەرىجىدىن يۇقىرى دەرىجىنى دەۋا قىلغانلىقىنى، شۇ سەۋەبتىن ئۇلارغا بۇ ھەقتە ئەدەب ئۆگىتىلگەنلىكىنى كۆرسىتىپ بېرىدۇ. يۇقىرىدىكى سۆزلەر ئىبنى ئابباس رەزىيەللاھۇ ئەنھۇما، ئىبراھىم نەخەئى ۋە قەتادە قاتارلىقلارنىڭ سۆزلىرىنىڭ خۇلاسىسىدۇر. ئىبنى جەرىرمۇ بۇ قاراشقا قوشۇلغان. ئەنە شۇ ئەئرابلارغا پەقەت ئەدەب بىلدۈرۈش يۈزىسىدىن: «ئىيتقىنكى،» (تېخى) ئىمان ئىيتىمىدىڭلار ۋە لېكىن سىلەر بويىۋىندۇق دەڭلار، ئىمان تېخى دىلىڭلارغا كىرمىدى» دېيىلدى، يەنى سىلەر تېخى ئىماننىڭ ھەقىقىتىگە يېتىپ بارمىدىڭلار.

«ئەگەر سىلەر اللەغا ۋە ئۇنىڭ پەيغەمبىرىگە ئىتائەت قىلساڭلار، اللە سىلەرنىڭ ئەمەلىڭلاردىن ھېچ نەرسىنى كېمەيتىۋەتمەيدۇ» يەنى سىلەرنىڭ ئەجىرىڭلاردىن ھېچ نەرسىنى كېمەيتىۋەتمەيدۇ. بۇ ھەقتە اللە تائالا مۇنداق دېگەن: «ئۇلارنىڭ ياخشى ئەمەللىرىنى قىلچىمۇ كېمەيتىۋەتمەيمىز»⁽¹⁾.

«اللە ھەقىقەتەن» اللەغا تەۋبە قىلغان ۋە اللەغا قايتقان كىشىلەرگە «ناھايتى مەغپىرەت قىلغۇچىدۇر، (ئۇلارغا) ناھايتى مېھرىبانىدۇر. شۇبھىسىزكى، (ھەقىقىي) مۆمىنلەر اللەغا ۋە ئۇنىڭ پەيغەمبىرىگە ئىمان كەلتۈرگەن، ئاندىن (ئىماندا) شەك كەلتۈرمىگەن» ۋە قىلچە تەۋرەنمىگەن، بەلكى اللەغا ئىشىنىشتىن ئىبارەت بىر ھالەتتە مۇستەھكەم تۇرغان. «ماللىرى بىلەن، جانلىرى بىلەن اللەنىڭ يولىدا جىھاد قىلغانلاردۇر» يەنى ئۇلار ئىتائەت قىلىش، اللەنىڭ رازىلىقىغا ئېرىشىش يولىدا جانلىرىنى ۋە ئەڭ ئېسىل ماللىرىنى سەرپ قىلغانلاردۇر. «ئەنە شۇلار» ئەگەر ئۆزلىرىنى مۆمىنلەر دېسە، ئۇلار دىللىرىدىكى (ئىمان دەۋاسىدا راستچىلاردۇر) ئۇلار پەقەت ئىمانى بولمىغان، بىراق ئېغىزلىرىدا ئاشكارا ئىمان دەۋاسىنى قىلغان بەزى ئەئرابلارغا ھەرگىز ئوخشىمايدۇ.

«ئى مۇھەممەد!» ئىيتقىنكى، «اللەغا دىنىڭلارنى (يەنى دىنىڭلارنى دىلىڭلارنىڭ تەستىق قىلغانلىقىنى) خەۋەر قىلامسىلەر؟ ھالبۇكى، اللە ئاسمانلاردىكىنى ۋە زېمىندىكىنى بىلىپ تۇرىدۇ، اللە ھەممە نەرسىنى بىلگۈچىدۇر» يەنى اللە تائالاغا ئاسمان - زېمىندىكى چوڭ - كىچىك نەرسىلەردىن زەررىچىلىك نەرسىمۇ مەخپىي قالمىدۇ.

«ئۇلار ساڭا مۇسۇلمان بولغانلىقىنى مىننەت قىلىدۇ، (ئۇلارغا) «سىلەر ماڭا مۇسۇلمان بولغانلىقىڭلارنى مىننەت قىلماڭلار» دېگەن. يەنى ئەئرابلار ئۆزلىرىنىڭ مۇسۇلمان بولغانلىقىنى، پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامغا ئەگەشكەنلىكىنى ۋە ئۇنىڭغا ياردەم قىلغانلىقىنى مىننەت قىلىدۇ. اللە تائالا ئۇلارغا رەددىيە بېرىپ مۇنداق دەيدۇ: «(ئۇلارغا) «سىلەر ماڭا مۇسۇلمان بولغانلىقىڭلارنى مىننەت قىلماڭلار» دېگەن. مۇسۇلمان بولغانلىقىڭلارنىڭ پايدىسى چوقۇم ئۆزەڭلارغا قايتىدۇ، بۇنىڭدا سىلەرگە قارىتا مىننەت قىلىش اللەغا خاستۇر.

«بەلكى اللە سىلەرنى ئىمانغا ھىدايەت قىلغانلىقىنى مىننەت قىلىدۇ، ئەگەر سىلەر راست (مۆمىن) بولساڭلار» دېگەن مىننەت ھەققىدە پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام ھۈنەين ئۇرۇشى بولغان كۈنى ئەنسارىلارغا مۇنداق دېگەن: «ئى ئەنسارىلار جامائەسى! مەن سىلەرنى گۇمراھلىق ھالىتىڭلاردا ئۇچراتقان ئىدىم، اللە سىلەرنى مەن ئارقىلىق ھىدايەت قىلىدىمۇ؟ سىلەر چېچىلاڭغۇ ئىدىڭلار، اللە تائالا سىلەرنى مەن ئارقىلىق بىرلەشتۈرمىدىمۇ؟ سىلەر يوقسۇل ئىدىڭلار، اللە سىلەرنى مەن ئارقىلىق باي قىلىدىمۇ؟» پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام ھەر بىر سۆزنى قىلغاندا ئۇلار: اللە ۋە ئۇنىڭ پەيغەمبىرى مىننەت قىلىشقا ئەڭ لايىقتۇر، دېيىشتى.

(1) سۈرە تۇر 21 - ئايەتنىڭ بىر قىسمى.

ھاپىز ئەبۇ بەكرى بەززار، ئىبنى ئابباس رەزىيەللاھۇ ئەنھۇمانىڭ مۇنداق دېگەنلىكىنى رىۋايەت قىلىدۇ: بەنى ئەسەد قەبىلىسىدىكىلەر پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ قېشىغا كېلىپ: ئىيى اللە نىڭ پەيغەمبىرى! بىز مۇسۇلمان بولدۇق، ئەرەبلەر سەن بىلەن ئۇرۇشتى، بىز بولساق سەن بىلەن ئۇرۇشمىدۇق، دېگەندە پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام: «شۈبھىسىزكى، ئۇلارنىڭ دىنى چۈشەنچىسى ئاز بولۇپ، شەيتان ئۇلارنىڭ تىللىرى بىلەن سۆزلەۋاتىدۇ» دېگەن ۋە بۇ ئايەت نازىل بولغان: ﴿ئۇلار ساڭا مۇسۇلمان بولغانلىقىنى مىننەت قىلىدۇ، (ئۇلارغا) «سەلەر ماڭا مۇسۇلمان بولغانلىقىڭلارنى مىننەت قىلماڭلار، بەلكى اللە سىلەرنى ئىمانغا ھىدايەت قىلغانلىقىنى مىننەت قىلىدۇ، ئەگەر سىلەر راست (مۆمىن) بولساڭلار» دېگىن﴾.

اللە تائالا بارلىق مەخلۇقاتلارنىڭ ئەھۋالىنى ئۆزىنىڭ تولۇق بىلىپ تۇرىدىغانلىقىنى ۋە ئۇلارنىڭ ھەممە ئەمەللىرىنى كۆزىتىپ تۇرىدىغانلىقىنى تەكرار خەۋەر قىلىپ مۇنداق دەيدۇ: ﴿اللە ھەقىقەتەن ئاسمانلاردىكى ۋە زېمىندىكى غەيبىنى بىلىپ تۇرىدۇ، اللە سىلەرنىڭ قىلىۋاتقان ئىشىڭلارنى كۆرۈپ تۇرغۇچىدۇر﴾

شۇنىڭ بىلەن سۈرە ھۇجۇراتنىڭ تەپسىرى تۈگىدى

جىمى ھەمدۇسانا ۋە مەدھىيە اللە تائالاغا خاستۇر، تەۋپىق ۋە خاتالىقتىن ساقلاش اللە تائالا تەرىپىدىنلا بولىدۇ.

